

#ATİKYalnızDeğildir Başları dik, yumrukları sıkılı, bilinçleri önderdi!

Nisan 2015'te Almanya ve TC işbirliğinde başlatılan ve Fransa, İsviçre ve Yunanistan'da da gerçekleştirilen operasyon ile tutuklananların duruşmaları ancak 14 ay sonra 17 Haziran'da başlatılabildi.

ATİK'li tutsaklar mahkemeye kadar

aç bırakıldığı, ayaklarına zincir vurulmak istendiği, bu insanlık dışı uygulamaya ve baskıya karşı direndikleri için darp edildiği duruşmada devrimci tutsaklar başları dik, yüzleri güleç ve yumrukları havada sloganlarla mahkeme salonuna girdiler.

S/10

Haftalık-89

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

22-28 Haziran 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

#HürşitKültürTümende

DBP Şirnex yöneticisi Hürşit Kültür'den 27 Mayıs gününden beri haber alınamıyor. 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı'nda tutulduğu ortaya çıkan Kültür'in gözaltında olduğu kabul edilmiyor. Gözaltında kaybetmeleriyle meşhur olan TC'ye karşı ısrarla Hürşit Kültür Tümen'de diyoruz!

İstanbul Müftülüğü işbaşında:

Halkın cebinden çalmak sevap, dilenmek haram!

“Bir günlük yiyeceği bulunan kimsenin dilenmesi haramdır” başlığıyla İstanbul'un çeşitli semtlerine pankartlar asan Müftülük, aynı pankartın altında dilencilerin görüldüğü yerde şikayet edilmesi için telefon numarası veriyor, zabıta'yı devreye sokuyor.

S/02

Yeni bir tasarı,

yeni bir hak gaspı!

Özel İstihdam Büroları ve kira-lık işçilik yasası ile beraber işçilere dayatılan “modern kölelik” yeni bir yasa tasarısı ile katmerleniyor. Bu yeni tasarı önümüzdeki günlerde meclise sunulacak ve kuvvetle ihtimal yasallaştırılacak.

S/04

Yeni Demokrat Kadın'dan çağrı!

Yeni Demokrat Kadın (YDK), “Tarihi avcılarının elinden alıyoruz!” şiarıyla 25-26 Haziran'da yayın buluşması gerçekleştirecek.

Cinsiyetçi, heteroseksist, nefret dolu politikalar, söylemler, haberler ve makalelere karşı yaklaşık iki yıldır birçok kadının emeği ile çıkan Yeni Demokrat Kadın Dergisi'ne dair tartışmaların yürütüleceği buluşmada kadın ve LGBTİ dergiciliğine dair deneyimler paylaşılacak.

S/07

Cesur olmazsak başaramayız!

“Eğer cesur olmazsan biz bu işi başaramayız” diyor Cumhurbaşkanı Erdoğan, Gezi Parkı'nı içine alan belediyenin başkanına... Her fırsatta Gezi İsyanı'na düşmanlığını sergileyen Erdoğan, bu isyan karşısındaki yenilgisinin acısını çıkarmaya yeminli! Bu yüzden isyanı anımsatan her eyleme saldırıyor; liselilerin taleplerini dile getirmesini “tahrik” olarak adlandırıyor. Onca yalandolanın içinde tek bir doğru var: Cesur olmazsak başaramayız!

Gündem

Bütün mesele; Beştepe'den gecekonduya bakmak ya da... S/03

Anı-Anlatı

Herşey “İştigakıyun” için-3 S/11

Sentez

Atalay Filiz ve suçun toplumsal politikliği S/08

Petrol krizi ve emperyalistlerin pazar savaşı S/09

ÖZGÜR GELECEK'ten

"Ben sayın başkanımıza söylüyorum 'Cesur olacaksınız' diyorum. Eğer cesur olmazsan biz bu işi başaramayız. Ve cesur olmamız gerekenlerden bir tanesi. Bak bugün burada yine söylüyorum; Taksim'deki Gezi Parkı, oraya o tarihi eseri inşa edeceğimiz." Kasım-paşalı çıkışından bu söylemin Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'a ait olduğunu anlamak zor değil. Gezi İsyanı'na dönük düşman-

lığını her fırsatta dile getiren Erdoğan yine Topçu Kışlası hayaline bürünmüş durumda.

Diğer yandan "Ramazan ayında içki içiliyor" bahanesiyle İstanbul-Cihangir'de bir plakçıya düzenlenen saldırı sonrası Firuzga'da bir eylem düzenlendi. İlk iş olarak Gezi Parkı'nın çevresini ablukaya alan polis, AKP'nin "hassasiyet" noktasını da belirlemiş oldu. Yeni bir Gezi İsyanı korkusu ile bu eylem akşamında kabus gören egemenler, kolluk güçleri aracılığıyla neye düşman

olduklarını bir kez daha gösterdiler. Eyleme saldıran polis, buna rağmen dağılmayan kitleye "Gülenler var, gülme!" diye anons geçti.

Halkın geri yanlarını besleyerek, bütün yaşam tarzlarını kendi denetimi altına almaya çalışanlar sadece kadınların değil (daha önce de şimdinin "mağdur" AKP'lisi Bülent Arınç kadınların kahkaha atmalarına laf etmişti) kendileri dışında kalan gülmelerine tahammül edememektedir. Bu sayımızda da tahammüllerini zorlamayı hedefledik.

İstanbul Müftülüğü Ramazan'da işbaşında: Halkın cebinden çalmak sevap, dilenmek haram!

İstanbul: Diyanet İşleri Başkanlığı İstanbul Müftülüğü yepyeni bir kampanya ile karşımızda! "Bir günlük yiyeceği bulunan kimsenin dilenmesi haramdır" başlığıyla İstanbul'un çeşitli semtlerine pankartlar asan Müftülük, aynı pankartın altında dilencilerin görüldüğü yerde şikayet edilmesi için telefon numarası veriyor, zabıtayı devreye sokuyor.

Aslında bu kampanya yeni değil, geçtiğimiz yıl yine aynı dönemlerde farklı bir başlık altında dilenmenin ne kadar "haram" olduğuna dair atıflarla beraber şikayette bulunması için aynı konseptte olan pankartlar İstanbul'un çeşitli semtlerine asılmıştı. Ramazan ile birlikte "haram" ve "helal" olanı kendi kıstasları çerçevesinde ortaya koyan, dini kendi çıkarları doğrultusunda değerlendirenler, dilenmenin sebebine değil, sonucuna odaklanıyorlar. Halkın cebinden çaldıkları "helal" olanlara karşılık, dilencilerin bir günlük yiyeceği olması "haram" oluyor.

Adaletsizliğin üstü kapatılmaya çalışılıyor!

Ortadoğu'daki savaş ile birlikte daha iyi şartlar için değil, yaşayabilmek için Türkiye'ye gelen mültecilere yönelik 2-3 katına çıkan ev kiralari ve buna karşılık çalıştıkları yerlerde yarıya inen yevmiyeleri görmezden geliniyor.

Suriyeli **Amir Hattab**'ın bu yaşam şartları nedeniyle geçtiğimiz Mart ayında Esenler'de rögar kapağını açarak kanalizasyona atlayarak intihar etmesi "günah"ın, "haram"ın, "helal"in kime göre, neye göre olduğunu sorguluyor bize. İnsan atıkları içerisinde ölmeyi seçen birini, bu kadar çaresizleştiren sistem, yine yaşayabilmek için dilenmek zorunda olanlara yöneliyor.

Burada dikkat çekmeye çalıştığımız konu, yoksulluğun normalleştirilmesi, "bir günlük yiyeceğin" halka yeterli görülmesi ve dilenmek zorunda kalanların "suç unsuru" olarak ele alınması. Dünya üzerinde küçük bir kesim olan zenginlere karşılık milyonlar açlık ve yoksullukla baş başayken bu adaletsizliğe karşı, yine yoksulları suçlayan, onlardan za-

bita eşliğinde kurtulmaya çalışan Müftülük, adaletsizliğin üzerini bu şekilde kapatmaya çalışıyor. Ancak ne yaparsa yapsın bu gerçeğin üstünü kapatamıyor-kapatamaz da!

Halkın cebinden çalmak "sevap" mı?

17-25 Aralık Yolsuzluk Operasyonu ile birlikte, bugünün cumhurbaşkanı ve o zamanın başbakanı R. T. Erdoğan ve bugünün başbakanı Binali Yıldırım'ın da içerisinde olduğu bakanların yolsuzluk ve hırsızlıklarına dair birçok belge ortaya çıkmıştı.

Hırsızlıklarının üstünü "ustaca" kapatanlar, bugün halkın cebinden çalıp çırtıkları ile sayrılarının daha şatafatlı hale gelmesini sağlıyorlar. Hatırlatırız, R. T. Erdoğan, kızı Sümeyye Erdoğan'ın düğününde İstanbul'un birçok yolunu kapatarak halkın zenginliği görmemesi, kendilerinin de halkın yoksulluğu ile göz zevklerinin bozulmaması için çarşaf lar gerdirmişti. Ayakkabı kutularından çıkan paralar, oğullara alınan gemiciklerle birlikte halkın cebinden

Ayakkabı kutularından çıkan paralar, oğullara alınan gemiciklerle birlikte halkın cebinden çaldıkları ile sefa içerisinde yaşayanları göz önünde bulundurduğumuzda verilecek cevabı tahmin etmek zor olmasa da Müftülüğe sormadan edemiyoruz: "Dilencilik günah da, halkın cebinden çalmak sevap mı?"

çaldıkları ile sefa içerisinde yaşayanları göz önünde bulundurduğumuzda verilecek cevabı tahmin etmek zor olmasa da Müftülüğe sormadan edemiyoruz: "Dilencilik günah da, halkın cebinden çalmak sevap mı?"

Cevabını bilsek de soruyu eksik bırakmak lazım. Ensar Vakfı'ndaki çocuk istismarı, T. Kürdistanı'ndaki katliam politikaları, LGBTİ'lere yönelik nefret söylemleri ve saldırı çağrıları, Soma'dan Torunlar'a işçi katliamları, kadınların haklarına yönelik saldırılar ve kadın katliamları... Ramazan ayı katliamlar ve hak gaspları eşliğinde devam ederken; insan öldürmek, tecavüzcü olmak, nefret suçunu olağanlaştırmak Müftülüğü pek alakadar etmiyor belli ki.

Bütün mesele; Beştepe'den gecekonduya bakmak ya da şehri olmayan bir belediyenin başkanı olmak

CHP'nin, esasen iktidarı güçlendirme yönelimiyle ortaya koyduğu "muhalefet" in göstermelik kararlarından biri olan "Beştepe'ye gitmeme" tavrı, Ankara'nın CHP'li Yenimahalle Belediyesi Başkanı **Fethi Yaşar** tarafından geçtiğimiz günlerde delindi. Partisi tarafından alınan bu kararın milletvekilleri için geçerli olduğunu iddia eden Yaşar, halkın canı, kanı ve alınteri üzerine inşa edilen (Kaç)Ak Saray hakkındaki konuşmalarında, Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın dilini kullanarak, burayı "külliye" olarak tanımladı. Başbakan olmasına rağmen konuşmalarında "siyaset yapmayacağına" dair teminat veren Binali Yıldırım tavrına bürünen Yaşar "Görüşmemizde asla siyaset gündeme gelmedi" diyerek gönülleri "ferahlattı"!

Yaşar, bu görüşmeyi Beştepe'yi de içine alan bir belediyenin ve Anadolu Belediyeler Birliği'nin başkanı olarak yaptığını belirterek, Erdoğan ile Yenimahalle'nin üç ana sorunu üzerine konuştuklarını söyledi: "Görüşmelerimiz olumlu geçti. Yenimahalle'nin başka ilçelerde olmayan eksikliği var. Kaymakamlık binamız, hükümet konağımız bunların tamamının toplanacağı planı yapılan konağının bu sene yatırım programına alınması için kendisinden destek istedim. Bana 'Gerekli talimatı vereceğim' dedi. Tepekule ile düşüncelerimizi aktardık **hatta balkona çıktık** ve Tepekule'yi gördük. Bu kirliliğin kalkması gerektiğini, oranın halka sunulması gerektiğini söyledim. Karşıyaka Mezarlığı'nda namaza durduğumuzda karşıda gözükten gecekonduların kentsel dönüşüm kapsamına girmesi talebinde de bulundum." (Sözcü, 16 Haziran)

"Külliye"nin balkonundan halka dönük yeni talan saldırılarını planlayan bu CHP'li belediye başkanı, CHP'nin Erdoğan ve AKP karşıındaki duruşunun somut bir halidir ve gerektiğinde "külliye" balkonlarından halk düşmanlığını birlikte organize edeceklerini kanıtlayan bir pratik ortaya sermiştir. Hoş, "taşeronu kaldıracağız" vaadiyle seçim süreçlerini geçiren bir parti olarak sadece İstanbul'da belediyeyi aldığı her ilçede (Kadıköy, Sarıyer, Beşiktaş, Bakırköy, Avcılar) taşeron işçileri işten çıkaran ve direnişlerini baltalamaya çalışan pratikleri AKP'den geri kalır hiçbir yanları olmadığını göstermişti. Ramazan ayı vesilesiyle "mezarlıkta namaza durduğunda gözükten gecekondulara" olan vurguyla, o da, "din simsarlığına" soyunmuş ve sınıfsal duruşunu netleştirmiş, yaranmak istediği ile düşman olduğu sınıfları belli etmiştir.

Şehri olmayan belediye başkanı...

Aynı günlerde bir başka belediye başkanı da gazetelere röportaj veriyordu. DBP'li Şirnex Belediye Başkanı **Serhat Kadirhan** şöyle diyordu: "Şirnak'ın nüfusu 65 bin. Şu an itibarıyla 40-45 bin insan evsiz kaldı. Şirnak'ın 12 ma-

Sınıf mücadelesi tarihe yön vermektedir ve yön vermeye devam edecektir. Bu mücadelede

hallesinin 9'u yıkıldı. (...) Şehri olmayan bir belediye başkanıyım. (...) Talan da var. Mesela sanayide bir park yapmıştık, açamamıştık ama kurulumu tamamlanmıştı. Orada ne var ne yoksa JÖH, PÖH ve korucular söküp götürmüşler. Geriye hiçbir şey kalmamış." (Cumhuriyet, 17 Haziran)

14 Mart'ta başlatılan ve 3 Haziran'da sonlandığı iddia edilen devlet operasyonu sonrası bölgede hala sokağa çıkma yasağı kaldırılmış değil. Ancak kentte direnişi bitiremeyen devlet, en iyi bildiği şeyi yaparak, kentte yıkıma gitti. Kentin yüzde 70'ini yerle bir eden devlet güçleri, on binlerce insanın evsiz kalmasına ve yerinden yurdundan olmasına neden olmuş durumda. Şirnex'te Kürt halkının "duygusal bir kopuş" yaşadığı ve "artık kardeşlikten söz etmeyin" dediği bir gerçeklikte herkes safını ve dünyayı-ülkeyi-sokağı nereden "seyredeceğini" belirleme telaşında. Cumhurbaşkanlığı "Külliyesi"nin yani (Kaç)Ak Saray'ın balkonundan seyretmek de, buradan "dev projelere" imza atmak da bir ihtimal... Yoksul Kürt kentlerinin harabeye çevrilen yaşam alanlarını ayağa dikmek için mücadele etmek, dayanışmak ve buranın her bir noktasında 27 Mayıs'tan bu yana haber alınamayan DBP Şirnex il yöneticisi **Hürşit Kültür**'i aramak da bir ihtimal... Ve tamamen sınıfsal duruşun yarattığı bilinçli bir "tercih"!

"Biz devrimciyiz. Boyun eğmedik, eğmeyiz de!"

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 46. yıldönümünü geride bıraktığımız şu günlerde herkesin sınıf reflekslerini büründüğü ve bürünmek zorunda olduğu bir süreçte bulunduğu açıktır. İşçi ve emekçilere kölece yaşama koşulların dayatıldığı, mültecilerin denizlerde boğularak ve çöllerde susuzluktan ölüme terk edildiği, emperyalist-kapitalist sistemin krizlerle sarsıldığı, yönetememe krizinin başta emperyalist ABD olmak üzere birçok ülkede

emperyalizm karşısında dünya halklarının, burjuvazi karşısında işçi sınıfı ve tüm halk kesimlerinin galip gelmesi, öncü güçlerin devrime liyakatlerinin sağlamlığı ile mümkün olabilmektedir.

seçimler sürecindeki gerilimi tırmadığı, İngiltere'nin AB'den çıkış için seçime gitmesiyle emperyalist AB projesinin de aslında çöküşe gittiği... görülüyor. Sosyal emperyalist Rusya'nın çöküşünden bu yana burjuvazinin "mutlak zaferini" ilan edenler, "sınıflar mücadelesinin iflas ettiğini" iddia edenler bu kez Fransa'da iş yasası tasarısına karşı çıkan bir milyon işçinin protestosu karşısında yalanlanmış durumdadır.

Sınıf mücadelesi tarihe yön vermektedir ve yön vermeye devam edecektir. Bu mücadelede emperyalizm karşısında dünya halklarının, burjuvazi karşısında işçi sınıfı ve tüm halk kesimlerinin galip gelmesi, öncü güçlerin devrime liyakatlerinin sağlamlığı ile mümkün olabilmektedir. Bu uzun ve çetin bir mücadeledir. Bu mücadelede Paramaz ve 20 yoldaşı olup Beyazıt Meydanı'nda idam edilmek de vardır, Cengiz-Hakan-Özgüç ya da Haydar-Murat olup silah elde dövüşerek ölümsüzleşmek de...

Ama bu yolda teslim olmak yoktur! Ekonomik ve siyasi krizlerini faşizmi tırmandırarak, devrimcilere dönük düşmanlıkla TC ile işbirliği yaparak tutukladığı ATİK'li tutsakların "**Biz devrimciyiz. Boyun eğmedik, eğmeyiz de! Emperyalizmin işbirlikçilerinin mahkemelerini tanımlıyoruz**" sözlerinde vurguladıkları gibi dik durmak, düşmanın zincirlerine direnmek vardır. Devrimci iradeyi gerçek düşmana karşı kuşanarak, devrimci atılım ve akılcılıkla yola düşmek vardır.

Bundan gayrısına yer yoktur!

Tedi'de direniş devam

Kartal: Sendikal faaliyetleri nedeniyle işten çıkarılan **Aşkın Erel**'in Limter-İş Sendikası öncülüğünde başlattığı direniş, **Tedi Depo** önünde sürüyor.

Tedi Discount Tekstil Mağazacılık A.Ş.'nin Tuzla Konaşlı 3. Sanayi'de bulunan deposunda yaklaşık iki ay önce işe başlayan Aşkın Erel, sendikali olduğu için işten çıkarıldı. Erel işten çıkarılma sürecine dair, "İş görüşmesinde zaten deneme süremi olacağını söylemişlerdi. Ama yöneticiler benden memnun olduklarını defalarca ifade etmelerine rağmen işten çıkarılmam ilginç oldu"

şeklinde konuştu. Sendikanın işyeri temsilcisi **Erdal Tekin** ise sendika avukatları tarafından Tedi'nin avukatlarıyla yapılan görüşme-

nin olumlu geçmesine rağmen 3 hafta önce Aşkın Erel'in işten çıkarıldığını belirtti. Tekin, Erel'in işçilerin çabaları sonucu yeniden bu depoda işe başladığını dile getirdi.

"Talebimiz çok basit, sendikamızın muhatap alınması ve arkadaşımızın işe geri alınması" şeklinde taleplerini özetleyen Tekin, mücadelelerine devam edeceklerini sözlerine ekledi. Tedi'yi uyarmak amacıyla başlatılan direniş, Tedi Depo'da çalışan diğer işçilerin desteği ile sürüyor.

Yeni bir tasarı, yeni bir hak gaspı!

Özel İstihdam Büroları ve kiralık işçilik tasarımının yasallaşmasının ardından işçilere yeni bir hak gaspı saldırısı daha yolda. Bu seferki hak gaspının adı: **İş Mahkemeleri Kanunu Tasarısı**.

AKP'nin 1 Kasım yeniden seçimlerinin ardından işçi sınıfına yönelik saldırıları artarak devam ediyor. Özel İstihdam Büroları ve kiralık işçilik yasası ile beraber işçilere dayatılan "modern kölelik" yeni bir yasa tasarısı ile katmerleniyor. Bu yeni tasarı önümüzdeki günlerde meclise sunulacak ve kuvvetle ihtimal yasallaştırılacak.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, tasarı taslağını sendikalara göndermiş, sendikalardan taslağa ilişkin görüşlerini bildirmelerini istemişti. Sendikalar, bu tasarıya çok ciddi sıkıntılar barındırdığını ve çok büyük hak gasplarına yol açacağını yaptıkları yazılı açıklamalarla belirttiler.

Yasa tasarısını incelediğimizde, işçilerin hak arama özgürlüğünün kısıtlanacağını ilk göze çarpan konu oluyor. Tasarı, hakkını arayan işçinin dava açmasını bile zora sokacak maddeler içeriyor. Açık bir şekilde patronların işini kolaylaştıran, işten atmaları artıracak, sömürüyü katmerleştirecek bir tasarı yasallaştırılıyor.

Dava açmadan önce arabulucu zorunluluğu!

Tasarıda, işçinin dava açmadan önce **arabulucuya başvurma zorunluluğu** getiriliyor. Tasarı bu hali ile yasalaştığında, işçiler arabulucuya gitmeden, alacak veya işe geri dönüş davası açamayacak. İşçi arabulucuya başvurmadan dava açarsa dava şartı yokluğundan ret kararı verileceği belirtiliyor.

Arabuluculuk yoluyla işçilerin yargı yolu ile kazanım elde etmesi önemli ölçüde azaltacaktır. Daha önceki pratiklere baktığımızda, arabulucuların işyerlerine giderek işçileri hak ettiklerinin çok altına razı ederek onlardan ibraname dahi aldıkları gerçeği ortadadır. Zorunlu arabuluculuk, işçilerin hak arama özgürlüğünü engeller niteliktedir. Bununla işçilerin yargı yoluna başvurmaları engelleneceği gibi haklarının çok altında anlaşmalara razı edilerek hak kaybı yaşamalarına neden olacaktır.

Diğer bir sıkıntılı madde ise işçinin birçok alacak için açtığı davada **kesinlik sınırının**, her bir alacak için **ayrı ayrı** değerlendirilecek olmasıdır. Böylece kıdem tazminatı, ihbar tazminatı, fazla mesai, yıllık izin gibi alacaklarını işçi aynı davada talep etse dahi her bir alacak farklı değerlendirilecek.

Zamanaşımı 10 yıldan 2 yıla indiriliyor!

Bu yasayla birlikte, kıdem-ihbar tazminatı, kötü niyet tazminatı ve yıllık izin alacağında zamanaşımı 10 yıldan 2 yıla indiriliyor. Yargılama sürelerinin uzunluğu göz önünde alındığında, bu kadar kısa zamanaşımı süresi ciddi hak kayıplarına yol açacaktır. Bu maddenin gerekçesi olarak, patronların 10 yıl boyunca "dava tehdidi" ile karşı karşıya kalmaması açıkça belirtiliyor.

Tasarı yasallaşırsa, işçinin çalıştırılmadığı süre için patron sigorta primi ödemek zorunda olmayacak, sadece 4 aylık ücret tutarında tazminata hükmedilebilecek. Yani işçi prim ödeme gün sayısında kayba uğrayacak. Üstelik hem işçinin boşa geçen süresine ilişkin tazminat hem de işe başlatmama tazminatı, iş sözleşmesinin feshedildiği tarihteki ücret üzerinden yapılacak. Dava süresince meydana gelmiş ücret artışları ve kıdem tavanındaki artışlardan işçi yararlanamayacak.

"Eşit işe, eşit ücret!"

Bursa: BES Bursa Vergi Dairesi Başkanlığı önünde basın açıklaması gerçekleştiren büro emekçileri, eşit işe, eşit ücret ve özlük haklarını istediler.

Büro emekçileri adına açıklamayı Şube Başkanı **Süleyman Ayyılmaz** yaptı. Ayyılmaz, on yıllardır uğradıkları haksızlıklarla ilgili birçok eylem ve etkinlik yaptıklarını ancak Maliye Bakanı ve Bakanlık yetkililerinden "haklısınız" yanıtı almalarına rağmen, haklarının ellerinden alınmaya devam ettiğini belirtti.

Ayyılmaz konuşmasının devamında, "Anayasa'ya aykırı olarak, aynı mesarlarda aynı işi yapan maliye emekçileri arasındaki 1000 TL'nin üzerindeki maaş farkına bir kez daha 'artık yeter' diyoruz" dedi. Eyleme DİSK, Türk-İş, TMMOB temsilcileri, TÜMTİS Şube Başkanı ve TÜMTİS sendikasına üye olduğundan dolayı işten çıkartılan ve 120 gündür **Gölyazı Nakliye** önünde direnişte olan işçiler de katılarak destek verdi.

“15-16 Haziran İşçi Direnişi, yığınsal karşı koyuşun adresi”

H. Merkezi: 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 46. yıldönümüne ilişkin Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) ve Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) açıklama yayımladı.

“Ortak mücadele ve direniş hattı örelim”

DDSB yayımladığı açıklamada “15-16 Haziran direnişi ruhuyla taleplerimizi yükselterek, örgütlenerek Devrimci Demokratik Sendikal Birlik saflarında mücadelemizi büyütelim” dedi. “Sömürüye ve kölece yaşama karşı zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanların tarih sahnesindeki yerini aldığı günden bugüne sınıfsız ve sömürsüz bir dünya isteyenlerin durmak bilmeyen kavgası da ödenen ağır bedellere, alınan yenilgilere rağmen sürüyor” denilen açıklamada, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne dair, “Yaşadığımız coğrafyada işçi sınıfının direniş günlüğüne 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'yle yazılan tarih baskı ve sömürüye karşı örülen bir barikat, yığınsal bir karşı koyuşun adresi olmuştur” ifadesine yer verildi.

Açıklamada TC devleti “taşeron cenneti” olarak tanımlanarak işçilerin “sıtmaya razı edildikleri” belirtilirken Kürt ulusuna dönük düşmanlığa da yer verildi: “Baskı ve sömürü düzenini devlet terörüyle, katliamlarla ayakta tutmak isteyen devlet, toplumun direnen ve hak arama mücadelesinde yer alan tüm kesimlerini sindirmeyi, susturmayı amaçlamaktadır. Tüm bu saldırılara başta Kürt ulusu olmak üzere işçiler, emekçiler, Aleviler, kadınlar, gençler direnerek, mücadeleye yönelerek yanıt vermektedir.”

Açıklamada son olarak “Özel İstihdam Büroları'yla dayatılan kiralık işçiliğe, kıdem tazminatı hakkımızın gasp edilmesine, taşeronlaştırmaya ve iş cinayetlerine karşı birleşelim. Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz bırakılmaya karşı isyanımızı büyütelim! Kurtuluşumuzu ve geleceğimizi birlikte inşa etmek için ezilen, yok sayılan katliamlarla terbiye edilmek istenen Kürt ulusunun, Alevilerin, kadınların ortak mücadele ve direniş hattını örelim” denildi.

“Köleliğe teslim olmayacağız”

DİSK, yaptığı açıklamada “15-16 Haziran direnişinin 46. yılında köleliğe teslim olmayacağız” dedi. AKP hükümetinin işçi sınıfı ve emekçilere yönelik saldırılarını sürdürdüğünü kaydeden DİSK, özellikle son dönemlerde emeğin kazanılmış haklarına yönelik saldırılarının odak noktası olan özel istihdam büroları ile getirilmek istenilen kölelik düzeni uygulandığını belirtti.

İşçiler, 15-16 Haziran için Avcılar'da yürüdü

İstanbul: Belediye-İş, Deriteks, TÜMTİS, Haber-İş, TGS, DİSK Gıda-İş, Cam Keramik-İş, TMMOB, KESK ve Liman-İş'in yer aldığı platformun çağrısıyla Avcılar Marmara Caddesi girişinde toplanan yüzlerce işçi ve emekçi “**Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır**” sloganıyla 15 Haziran günü Avcılar Belediyesi'ne yürüdü.

Sendikalı oldukları için işten atılan Avcılar Belediyesi temizlik işçileri yaptıkları kitlesel ve coşkulu etkinlikle 46. yılında 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ni selamladı. Eyleme **DDSB, HDP, Mücadele Birliği, Partizan, Kaldıraç, Alınteri, BDSP** gibi kurumlar destek verdi. Eylemde çağrıcı kurumların imzasını taşıyan “**15-16 Haziran ruhuyla direniyoruz**” pankartının yanı sıra Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube imzalı “**Avcılar Belediyesi'nde atılan işçiler geri alınsın**” ve “**Bakırköy Belediyesi'nde atılan işçiler geri alınsın**” pankartı açıldı. Ayrıca erkek şiddetiyle katledilen Nurcan Aslan'ın ailesi, arkadaşları ve kadın örgütleri de eylemde “**Kadın cinayetleri politiktir**” tişörtü giyerek Nurcan Aslan için açılan pankart ile katıldı. Marmara Caddesi boyunca süren yürüyüşte direniş çadırına kadar coşkulu bir şekilde sloganlarla yüründü.

“Mücadele daha da sertleşecek”

Direniş çadırına varıldıktan sonra devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından “**Devrim şehitleri ölümsüzdür**” sloganı haykırıldı. Belediye-İş Sendikası Örgütlenme Sekreteri **Nihat Alçıçek** konuşmasında 15-16 Haziran'ı yaratanları selamladı ve bu büyük direnişte hayatını

Özdemir, sermayenin son dönem saldırı yasaları olan özel istihdam büroları, kıdem tazminatının gaspı, 657 sayılı devlet memurları kanununa dönük saldırıları püskürtmenin yolunun işçi ve emekçilerin topyekun mücadelesinden geçtiğini belirtti.

kaybeden işçilerin isimlerini anarak, işçi ve emekçilerin mücadelesinin sürmekte olduğunu belirtti. Belediye başkanına seslenen Alçıçek, atılan işçilerin geri alınmaması durumunda mücadelenin daha da sertleşeceğini söyledi.

“Tek yumruk olma zamanı”

Eylem çağrısı yapan sendikalar adına basın açıklamasını Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Erol Özdemir** okudu. 15-16 Haziran ruhunu selamlayan Özdemir, işçi sınıfının tek yumruk olduğunda neleri başarabileceğine dikkat çekti. Özdemir, sermayenin son dönem saldırı yasaları olan özel istihdam büroları, kıdem tazminatının gaspı, 657 sayılı devlet memurları kanununa dönük saldırıları püskürtmenin yolunun işçi ve emekçilerin topyekun mücadelesinden geçtiğini belirtti.

Basın açıklamasının ardından **Pınar Aydınlar** söz alarak, ezilenlerin, ötekileştirilenlerin birlik olması gerektiğini ifade ederek, 17 Haziran'da duruşmaları görülecek olan ATİK'li tutsaklarla dayanışma çağrısında bulundu. Konuşmanın ardından Aydınlar'ın, söylediği marşlar ve türkülerle halleri şekildi.

Hacı Lokman Birlik ve devletin “ceza” anlayışı!

TC faşist yüzünü Birlik'in cansız bedenine işkence yaparak Kürdistan sokaklarında gezdirerek çok yönlü mesaj vermek istemişti. Bu yolla aslında kendi kolluk kuvvetlerine “her şeyi yapabilme” yetkisine sahip olduğu mesajı vermekle beraber aynı zamanda direnenlere de “Türk'ün Gücünü” göstermeyi amaçlamıştır.

T. Kürdistanı'nda başlatılan özyönetim direnişinde katledilen yüzlerce gençten biri olan Hacı Lokman Birlik'i bizler, TC'nin Kürt ulusuna karşı beslediği kini ve öfkeyi bedeni üzerinde gösterdiğinde tanıdık.

TC faşist yüzünü Birlik'in cansız bedenine işkence yaparak bir kez daha göstermiş ve cesedini akrebin arkasına bağlayıp Kürdistan sokaklarında gezdirerek çok

yönlü mesaj vermek istemişti. Bu yolla aslında kendi kolluk kuvvetlerine “her şeyi yapabilme” yetkisine sahip olduğu mesajı vermekle beraber aynı zamanda direnenlere de “Türk'ün Gücünü” göstermeyi amaçlamıştır. Basına yansıyan görüntüler ve Hacı Lokman Birlik'in bedenini akrebe bağlanarak sürüklenmesinin görüntüleri ciddi bir kamuoyu tepkisine yol açmış,

devletin yetkililerinden dahi göstermelik de olsa “tepkiler” gelmişti. Devlet her zaman ki gibi katliam politikalarını birkaç “kötü” polisin işi gibi göstermek istemiş ve derhal “soruşturma” açmıştı.

Açılan soruşturma sonucu işkencecilerle “Hizmet içinde resmi sıfatının gerektirdiği saygınlığı ve güven duygusunu sarsacak eylem ve davranışlarda bulunmak” fiilinden kaynaklı 3 ay ve 16 ay arasında değişen kademe ilerlemesi durdurma “cezası” verildi. Yani görevden uzaklaştırma ya da hapis cezası değil de sadece belli bir süreliğine kademe atlama cezası vererek aslında polisler ödül verildi ve “örnek polis” profili bu ceza ile tüm kolluk kuvvetlerine gösterildi(!).

“Barış Bildirisine” imza atan akademisyenlerin tutuklanması ve görevden alınması, sosyal medya üzerinden yapılan paylaşımlar yüzünden tutuklanan insanların olması, yazdıkları yazılar ve söylemleri yüzünden tutuklanan gazetecilerin olması bizlere yaşadığımız ülkenin “ceza” anlayışı hakkında yeterince bilgi vermektedir.

Irak ve Türkiye işbirliği ile Şengal'e saldırı hazırlığı

Bugün ABD her ne kadar Rakka operasyonuna destek verse de aynı zamanda bölgede Kürt hareketinin altını boşaltacak çalışmalarını sürdürmektedir. İşte tam da burada ortaya çıkan şey ABD'nin stratejisidir.

Suriye'de Rakka operasyonu tüm hızıyla devam ederken DAİŞ'in Mınbiç'te almış olduğu darbe oldukça stratejik bir öneme sahip. Mınbiç kuşatması kapsamında ele geçirilen bölgeler Rojava'ya dönük DAİŞ'in saldırılarına set çekecek bir özellik taşıyor.

ABD'nin de bu operasyona katılımı söz konusu olunca bir dizi konu gündeme gelse de operasyonun özünde taktiksel bir plan düzleminde farklı stratejik hedefleri barındırıyor.

Bugün ABD her ne kadar Rakka operasyonuna destek verse de aynı zamanda bölgede Kürt hareketinin altını boşaltacak çalışmalarını sürdürmektedir. İşte tam da burada ortaya çıkan şey ABD'nin stratejisidir. ABD bölgesinde QSD güçlerini desteklerken stratejisinde bölgesel bir taşeron devlet kurmanın derindedir. Bu kapsamda taktiksel ittifaka gittiği hareketi ilerleyen dönemde kapsamına çekmenin derindedir. Bunun için bölgede DAİŞ'e karşı hava bombardımanı yaparak dünya kamuoyunu tabloya savurduğu fırça darbe-

leri ile yanılmaya çalışmaktadır. Diğer yandan da stratejik ittifakı kapsamında Türkiye, Irak ve İsrail ile sürekli planlar yapmaktadır. İsrail birçok kez Suriye'de bir Kürt devletinin kurulmasından yana olduğunu dile getirirken bunun ABD'nin stratejik çıkarları doğrultusunda olması gerektiğini belirterek dile getirmektedir.

Türkiye Irak Kürt Bölgesel Yönetimi (IKBY) ise bölgede gizli anlaşmalarla bu pratiğe katkı sunmaya çalışmaktadır. Şengal'i DAİŞ'in işgaline bırakan IKBY burada katliam gerçekleştirirken bugün bölgede Türkiye ile birlikte ortak hava saldırısı gerçekleştirmek istiyor. Konuya ilişkin Duhok'ta MİT ile KDP arasında yapılan bir gizli anlaşma açığa çıktı. Anlaşmanın ana başlığı

ise Musul'u paylaşım planı ve karşılığında Şengal'in KDP'ye verilmesi. Bu konuya ilişkin olarak, Mesut Barzani, Duhok'ta KDP Merkez Komite üyeleri ve askeri komutanlarıyla bir toplantı gerçekleştirdi. Mesut Barzani Merkez Komite üyeleri ile askeri komutanlarına dönük olarak yaptığı konuşmada “Şengal konusunda Türklerle işbirliği içindeyiz, DAİŞ meselesi bittikten sonra gerekirse Türk uçaklarıyla Şengal'i vururuz” ifadelerini kullandı. Toplantının hemen ardından KDP'nin Şengal'deki Peşmerge gücü komutanlarından Heyder Şeşo'nun ise Ankara'ya gittiği öğrenildi. DAİŞ meselesinin halledilmesinden sonra Şengal'de vurulacak bölgeler ise YBŞ mevzilerini vurmak olacaktır.

YDK'dan "tarihi avcılarının elinden almak" için yayın buluşmasına çağrı

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın (YDK), "Tarihi avcılarının elinden alıyoruz!" şiarıyla 25-26 Haziran'da yayın buluşması gerçekleştirecek.

Cinsiyetçi, heteroseksit, nefret dolu politikalar, söylemler, haberler ve makalelere karşı yaklaşık iki yıldır birçok kadının emeği ile çıkan Yeni Demokrat Kadın Dergisi'ne dair tartışmaların yürütüleceği buluşmada kadın ve LGBTİ dergiciliğine dair deneyimler paylaşılacak. "Tarihi avcılarının elinden alıyoruz! Yayın buluşmamıza sizi de bekliyoruz!" şiarıyla buluşmaya çağrıda bulunan Yeni Demokrat Kadın, şu ifadeleri kullandı:

"Ne tarafa baksak cinsiyetçi, heteroseksit, nefret dolu politikalar, söylemler, haberler, makaleler çıkıyor karşımıza... Cinsiyet körü bir yapılanmayla karşımıza dikilenlerin elinde, yazılanlar, 'aslanlar tarihini yazmadıkça, tarih avcılarının tarihi' haline geliyor. Bu yüzden patriarka ve heteroseksizme karşı yayıncılık ve dergicilik yapmak, bizler açısından ayağa dikilmek,

kendi sözünü ve mücadelesini yaratmak, nefes almak demektir. Yayıncılık ve dergicilik yapmak hiyerarşinin tepesine zengin-erkek-beyaz-Türk'ü yerleştiren 'politika'ya alternatif üretmenin vazgeçilmezidir.

Ancak bunu yapabilmek, bu yolda pürüzsüz ilerlemek, bu kazanımları koruyup genişletmek o kadar kolay değil...

Bu yüzden birlikte tartışmaya, konuşmaya ihtiyacımız var!

Bu yüzden deneyimlerimizi paylaşmaya ihtiyacımız var!

Bu yüzden fikirlerimiz ve önerilerimizle, biraraya gelmeye ihtiyacımız var!

Bu yüzden 25-26 Haziran Cumartesi-Pazar tarihlerinde bir "Yayın Buluşması" gerçekleştireyoruz. Tarihi aslanların sessizliğinden faydalanan avcılarının elinden alıyor, bu buluşmaya sizleri de bekliyoruz!"

Buluşmamız; 25-26 Haziran Cumartesi-Pazar günleri İsmail Beşikçi Vakfı (Kuloğlu Mah. İstiklal Cd. Ayhan Işık Sk. No: 21/1 Beyoğlu/İstanbul)'nda gerçekleştirilecek.

Program

25 Haziran Cumartesi

11.00 Açılış: Neden Yayın Buluşması
11.30 Kadın ve LGBTİ dergiciliği yapmak
Sezin Uçar (Sosyalist Kadın)
A. Aslı Demir (Kaos GL)
Sevda Erkinç (Yeni Demokrat Kadın)
12.45 Forum
14.00 Yemek arası
15.30 Atölye çalışması (Erkolia'dan Burçin Tetik'in katılımıyla)

26 Haziran Pazar

11.00 Yaşıyoruz, yazıyoruz, politika yapıyoruz!
12.45 YDK Yayın Kurulu değerlendirmesi
13.00 Beş sayıda YDK dergisi: Dertlerimiz, dermanlarımız...
17.00 Onur Yürüyüşü'nde buluşuyoruz!

Kadınlar, devletin yalanlarına karşı gerçekleri açıkladılar

İstanbul: Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu, AKP'nin kadın düşmanı politikalarına karşı "Yalanlar sizin, hayat bizim" dedi.

İzmir, Zonguldak, Bartın, Ayvalık, Ankara, Antep, Kocaeli ve Antalya'da eş zamanlı olarak Boşanma Komisyonu raporuna karşı sokağa çıkan kadınlar, İstanbul'da da Beşiktaş ilçesinde bir araya geldiler. Yeni Demokrat Kadın'ın da yer aldığı eylemde "Yalanlar sizin, hayat bizim" yazılı pankart açıldı. "Boşanmaların tek sebebi evlilik", "Alp Eren'i seviyor", "Boşana boşana kurtulacağız" gibi

dövizlerin açıldığı eylemde kadınlar sık sık "Kürtaj haktır, karar kadınların", "Homofobik devlet, yıkacağız elbet", "Yaşasın kadın dayanışması" sloganlarını attılar, devletin kadın düşmanı politikalarına karşı ses çıkardılar. Erkek devletin yalanlarının dile getirildiği eylemde buna karşı kadınlar gerçekleri açıkladılar.

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın boşanma, kürtaj, annelik ve doğum kontrolü üzerine yaptığı konuşmaların ses kayıtlarının yayımlandığı eylemde, "Erkek devlet" yazılı döviz taşıyan bir kadın, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın söylemlerini dile getirdi. Eylem sloganlarla sona erdi.

Kartal'da Boşanma Komisyonu'nu tanımlıyoruz çalışmaları

Yazılama: Kartal YDK, Kartal'ın çeşitli bölgelerinde Boşanma Komisyonu'nu protesto etmek, 26 Nisan'da gözaltına alınarak tutuklanan YDK'lı **Gülhanım Aslandoğan**'ın ve geçtiğimiz günlerde mahkemesi gerçekleşen, 15 yıl ceza verilen Çilem Doğan'ın serbet bırakılması talepli yazılama gerçekleştirdi.

Kartal YDK kısa bir açıklama yaparak "Boşanma Komisyonu, açıkladığı taslak raporu ile kadınları ayağa kaldırdı. Ayağa kaldırdı; çünkü içerdiği ifadeler, bizleri ve istismara uğrayan çocukları birer nesneye dönüştüren ataerkil ve muhafazakar bir yaşamın yasal dayanaklarını oluşturan yaklaşımlarla dolu.

Kadınları yalnızca aile içinde tanımlayan/görmeyen bir zihniyetin savunucusu olan komisyon, bedenlerimizi hayatlarımızı kontrol altına almak için kolları sıvamış durumda.

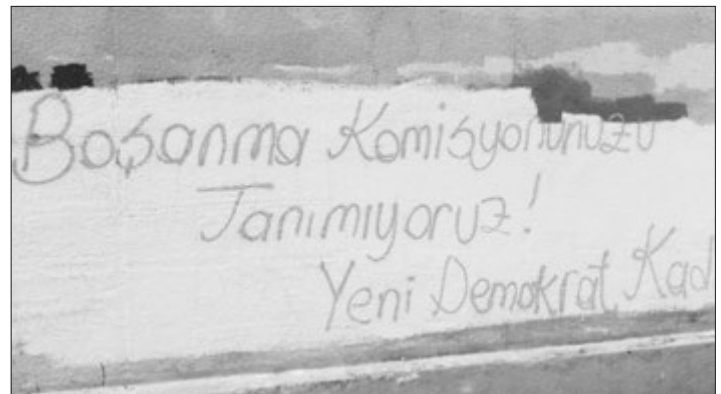
Oysa biz kadınlar, hayatlarımızı ve bedenlerimizi asla teslim etmedik, etmeyeceğiz" dedi.

Stant: Kadınların yaşamına dönük kapsamlı saldırı girişimi

olan Boşanma Komisyonu raporuna karşı Yeni Demokrat Kadın'ın da bileşeni olduğu **Kartal Kadın Dayanışması** Bankalar Caddesi'nde komisyonu ve amaçlarını teşhir eden stant açtı.

Oldukça coşkulu geçen çalışmada kadınlar ajitasyonlarla, bildiriler-

le, müzikleriyle bütün kadınları akşam meydana gerçekleştirecek eyleme davet etti. Akşam saat 18.00 itibarıyla Kartal Meydanda toplanmaya başlayan kadınlar burada halaylar çekerek, zılgıtlarla, sloganlarla iktidarı da, kadın anlayışını da tanımayacaklarını bir daha ifade ettiler.

Atalay Filiz ve suçun toplumsal politikliği

Geçtiğimiz günlerde; “3 yıl boyunca polis-ten kaçabilmek” gibi üstün bir başarının(!) ve “ilk seri katilimiz olmak” gibi milli bir sıfatın sahibi olarak basına servis edilen Atalay Filiz, İzmir’in Menderes ilçesinde bindiği bir minibüsün içerisinde yakalandı.

İç ve dış politikadaki bir yığın gelişmeye, ülke siyasi iklimindeki artan gerilime oranla haddinden fazla tartışılan, yazılıp çizilen ve gündeme taşınan bir gelişme olarak Atalay Filiz meselesi, izlediği filmler, takip ettiği polise diziler (Dexter) ve Akıl Oyunları filmindeki gibi “gazetelerden mesaj ve şifreler olarak” işlediği cinayetler ile tüm detaylarınca irdelendi.

Ancak olaya dair yazılanların bütününe bakıldığında toplumsal bağlamının sorgulanmadığını, katili olduğu 3 kişi ile o cinayetlerin ve devamındaki kaçışın tartışılmasının ve olayın polise film havasına sokulmasının tercih edildiğini görüyoruz.

Hatta yakalandığı anda polislerin tebriğine mazhar olması ve selfie fotoğraflarının çekilmesi gibi Hrant Dink’in katili Ogün Samast’a yönelik jandarmanın tutumunu hatırlatan bir gelişmenin dahi bu polise hava içinde eritilerek es geçilmesi, tablodaki politikayı aramayan düşünüş tarzının bir sonucu olarak karşımıza çıkıyor.

Atalay Filiz olayında politikayı nerede arayacağız?

Mesele özgülünde bir tartışmaya girmeden önce ilk olarak altı çizilmesi gereken nokta, bir katilin teşhirinin, onu medya malzemesi yaparak görsel basında yaygınlaştırılmasının bireye ve topluma dair sonuçlar doğurduğudur. Yine bahse konu durum da belirli bir toplumsal halin ürünü olup tüm bunlar ise bir toplumsal panoramaya işaret etmektedir.

Egemen sistemin ve onun sömürü iliş-

kilerinin bir yansıması olarak bu toplumsal panoramanın da, konu özgülünde verili sistemin yönetilebilirliği ve buna uygun bir kitleler gerçekliğinin egemenlerce üretilmesi sürecinde işlev kazandığı görülecektir. Bu anlamda suç tanımı da egemen sistemle kurduğu bağ göze alındığında politiktir.

Şöyle ki, içinden geçtiğimiz dünya gerçekliği sömürü ilişkilerinin günden güne daha da boyutlandığı, gelir dağılımındaki adaletsizliğin egemenler lehine büyüdüğü, kadına yönelik şiddet ve saldırganlığın ve savaşların kahredici boyutlara ulaştığı bir haldedir.

Dünya nüfusunun % 5’i ekonominin % 86’dan fazlasını elinde tutarken, sadece ingilterede gıda israfı 13 milyar doları aşarken dünya genelinde 1 milyar insan açlıkla pençeleşmektedir. Kadın katliamlarının günden güne katlandığı dünyada durmaksızın savaşlar sürmekte ve coğrafya kanamaktadır. Dünya devletlerinin büyük kısmında (ve hatta demokrasi ile övünen batı rejimlerinde dahi) otoriterleşme eğilimi gözlenmekte, kitlesel katliamlar içeren savaşlar yaygınlaşmaktadır.

Tüm bu tablonun ise ülkemize yansımaları korkutucu boyutlara ulaşmakta, esnek çalışma koşullarının belirginleştiği, IŞİD gibi örgütlere desteğin arttığı, yaşam tarzına yönelik müdahalenin ve saldırganlığın yaygınlaştığı ve tüm bunlara kaynaklık eden sömürü ilişkilerinin katmerleştiği bir hal almaktadır.

Tüm bu hal, yakıcı sonuçları ile birlikte bir toplumsal dönüşümü zorunlu kılarken, bunun gerçekleşmemesi ise toplumsal çürümeyi artırmakta, kitleler açısından kendi gerçekliğine yabancılaşmayı derinleştiren ve kaosu artıran bir öge olarak karşımıza çıkmaktadır.

Konuyu tekrar Atalay Filiz meselesine döndürsek, mevzudaki “politikayı nerede arayacağız” sorusu açığa çıkmaktadır. Burada temel mesele, olayın adli hali değil tüm sosyal ve kültürel kurumları ile devletin yaklaşımı ve buna kaynaklık eden ve buradan doğan toplumsal sonuçlardır.

Tüm yağmacılığı, asalaklığı, sömürü ve yozlaşması ile devlet, suskun, silik ve kendi gündemlerine uzak bir toplum arzu etmektedir. Dizilerle mutlanan, filmlerle aşık olan, toplumsal ilişkilerini, kültür ve yaşamını ona göre odaklayan, TV modelleri ile kendi gerçekliğini üretilen okul denen fabrikada biçim alan ve tüm bunların simülatif evreninde devletin verdiği ile yaşayıp onunla iyi geçinen bir halktır arzu olunan.

Atalay Filiz meselesinde de nereye bakıldığı, dikkatlerin nereye çekildiği bunlarla ilintilidir. Öyle ki “milli seri katilimiz” olmanın sevinci ve ilginçliği ile uğraşan medya, kadın cinayetleri vb. meselelerde de görüldüğü şekli ile toplumda “birbirini öldürme”nin bir sorun çözme şekli-yöntemi olarak kitlelerde kanıksanması ile ilgilenmemekte, mafya dizileri ile kültür kazanan bir neslin uyuşturucu vb. maddelere alışma gibi sıkıntıları ile uğraşmamakta, daha açığı, sistem bununla ilgilenmemektedir.

Sonuç olarak...

Bu tartışma, yabancılaşma bağlamında kuşkusuz ki derinleştirilmeye muhtaçtır. Çok daha geniş ele alınması gereken bu meselelerin esas itibarı ile Marksistlerin de gündeminde yeterli yer almadığını görüyoruz.

Ancak, konuyu değerli kılan şey şudur ki, kitlelerin ekonomik sorunları kadar siyasi-sosyal ve kültürel sorunları da, bu çürümüşlüğü alt-üst edecek dönüşüme hizmet etmek adına belirleyicidir. Zira, tüm bunlar ve devletin bu toplumsal panorama üzerindeki müdahaleleri, toplumsal bilincin oluşumu açısından esas meseleler olarak karşımızda durmaktadır. Bu anlamda da, değiştirmeye aday olunan toplumu düşünüş tarzları ve bunun nedenleri ile tanımak temel bir zorunluluktur.

Bir katilin teşhirinin, onu medya malzemesi yaparak görsel basında yaygınlaştırılmasının bireye ve topluma dair sonuçlar doğurduğudur. Yine bahse konu durum da belirli bir toplumsal halin ürünü olup tüm bunlar ise bir toplumsal panoramaya işaret etmektedir.

Petrol krizi ve emperyalistlerin pazar savaşı

Ortadoğu özgülünde artık daha net görünür olan emperyalistler arası pazar savaşı bir dizi krizi ardı ardına ortaya çıkarıyor. Özellikle DAİŞ'in Irak, Libya ve Suriye'de birçok petrol sahasını ele geçirmesi, ABD'nin bu savaştan petrol rezervleri üzerinde bir hakimiyet elde edemeyişi ve Libya'nın işgali, petrolde bir dizi krizin açığa çıkmasına neden oldu.

Enerji sahalarını ele geçirme mücadelesi olarak tüm yaşananlar, emperyalist politika ve taktikleri de değişime uğrattıyor. Son iki yıl içerisinde, dünya enerji kaynakları piyasası alt üst olmuş durumda. Önce **arz-talep dengesi**, ardından **ticaret akışları** fark edilir şekilde değişti, en sonunda da **fiyatlar** çöktü. Bu radikal değişimler, petrolün jeopolitiğine ilişkin tüm bildiklerimizi yeniden sorgular hale getirdi.

Ortadoğu politikasındaki çöküş ve 2008 ekonomik siyasal krizinin etkisi ile özellikle Avrupa ülkelerinin ekonomilerinde ciddi sıkıntılar yaşanıyor. Ekonomik ve siyasal kriz talebin azalmasına neden olurken, Çin'in Rusya'ya dönük uyguladığı ambargonun ardından Çin'in İpek Yolu üzerinden başlattığı demir yolları projesi hem **Avrasya** üzerindeki hakimiyet iddiasını yenilemiş hem Rusya'nın ambargosunu delme gibi bir misyon üstlenmiş hem de petrol tüketimi konusunda tüm gücü kendine döndürmeyi başarmıştır. Bu durum bölgedeki jeostratejik dengelerin değişimine yönelik hamlenin sonucudur ve Çin'in bu amaçla kurmuş olduğu **Asya Altyapı Yatırım Bankası**'nın birikim hacmi giderek büyümektedir. Çin, Orta Asya'da İpek Yolu üzerinden inşa edilecek ulaşım ve ticaret ağına ilişkin oluşturulan Yeni İpek Yolu Fonu'na 40 milyar dolar yatırım yapmış durumdadır. İşte tüm bu gelişmeler, küresel talepteki artışın düşük hızda ilerlemesine neden olmuş durumdadır. Arz tarafında ise, hiçbir ülkenin üretim kapasitesinde sorun yaşanmazken, stratejik rezervleri büyük boyutlara ulaşan Çin gibi bazı ülkeler üretimlerini artırmayı başarmış, bu şekilde ise toplamda piyasada büyük bir arz fazlası oluşmuştur.

Petrol fiyatlarında düşüş ve dengeler

Haziran 2014'te 110 dolar olan petrolün varil fiyatı, 20 dolara kadar düşmüş durumda. Yaşanan düşüş, öncelikle spekülasyon fonların başka ürünlere yönelmesinden, ardından da Suudi Arabistan'ın başka enerji kaynaklarına yapılan yatırımları zayıflatma ve tüketimin azaltılmasına yönelik manipülasyon ve tasarrufları ile ilgilidir.

Bu politika esas olarak **ABD ve Rusya arasında yaşanan pazar savaşının** bir sonucu olarak açığa çıkmış ve başta ABD tarafından

uygulamaya sokulmuştur. Ancak ne var ki 2014 yılında başlatılan bu politika bugün ABD'yi de vurdu. ABD'de işletilen petrol platformlarının sayısı % 78 oranında azaldı (1 600'den 380'e düştü). Bu sektörde çalışan 100 bin kişi işsiz kaldı. Eşzamanlı olarak benzin tüketimi ve SUV (Spor Amaçlı Taşıt) satışları da arttı. Petrol fiyatındaki düşüş petrol sanayisini ortadan kaldırıp, derin sularda ve Arktik bölgesindeki petrole yapılan yatırımların ertelenmesine neden oldu.

Tüm bu gelişmeler neticesinde ABD'nin, kendisine dönen politikasının kötü etkilerini gidermek ve ortaya çıkan zararları yok etmek için Ortadoğu politikasında şu an gizli tutulan ancak ana gündem meselesini oluşturan bir politika üretiyor olduğu düşünülüyor. Bu konuda tek bilinen konu ise ABD'yi derinden etkileyen şey Suudi Arabistan'ın bu politikadan vazgeçmiyor oluşudur. Zira Suudi Arabistan bu işten kâr elde etmekte. Arabistan petrolünün varil fiyatını 20 ila 30 dolar arasında tutarak, alternatif enerji kaynaklarına yapılan yatırımları düşürüyor ve uzun vadede iktidarını ve gelirlerini güvence altına almayı planlıyor. Öyle ki OPEC'teki ortaklarını da bu politikayı desteklemeleri için ikna etmeyi başarmış durumda.

Bugüne kadar dünya enerji sektöründe 250 bin istihdam kaybı yaşandıysa, bunun yaklaşık olarak yarısı ABD'de gerçekleşti. Nitekim 2008'de emperyalist kapitalist sistemin içine düştüğü kriz, dünya ticaretinin düzenini bozmuş, sermayelerin yer değiştirmesine neden olmuştur. Bu durum kaçınılmaz olarak petrolde spekülasyon balonunun patlamasına neden oldu. Özellikle emperyalistler arası rekabeti ve krizlerin sömürge ve yarı-sömürge ülkelere sevk çabası pazar sahalarında krizlere neden oldu ve buralarda krizden çıkmak için emperyalistler arası rekabet arttı. Bugün Ortadoğu'da yaşananları bu bağ-

lamda okumakta fayda var.

Dengeler değişiyor

Gelişmeler sonucunda dengelerin değiştiği ve değişeceği artık kaçınılmaz bir hal aldı. Emperyalistler politika arayışında yeniden konumlanmanın çabasını güdüyorlar. Bu durum rekabet ve gerilimin artması anlamına gelmektedir. Zira çelişkiler ekseninde konumlanışlar imtiyaz kayıpları ve çıkar uyumsuzluklarına neden olmaktadır.

Öyle ki Avrupa'nın Rusya'ya dönük yaptırımları, bölgedeki diğer bir güç olarak Çin'in imtiyazlarını artırmış durumdadır. Çin Rusya'ya destek olma karşılığında Rusya'dan S300 füzelerini aldı. Bu durum Rusya'nın yaptırımlar nedeniyle yaşadığı resesyonu giderirken bu gelişmeler, ABD başta olmak üzere batılı emperyalistleri de etkiledi. Rusya ve Çin'e karşı başlatılan kuşatma politikası tersine döndü. 2015 yılında, Total 2.3 milyar, ConocoPhillips 4.4 milyar, BP 5.2 milyar, Shell 13 milyar, Exxon 16.2 milyar, Chevron ise 23 milyar dolara yakın zarar etti.

Bu gelişmeler bir dizi ipucu vermektedir. Bu 1980'de ABD'nin Carter Doktrini kapsamında ABD'nin petrol erişimini teminat altına alma politikası askeri operasyonları şart koşuyordu. Bu politika kapsamında CentCom (Birleşik Komutanlık) kurulmuştu. Ancak bugün gelişmekte olan yeni dengeler ve emperyalistler arası çelişkiler ABD'nin bu politikada kimi değişikliklere gitmesini koşulluyor. Bu ilk olarak Asya'ya dönük **eksen teorisi** olarak öne çıkmaktadır. Bu amaçla ABD, Çin ve Rusya ile rekabet gücünü artırmayı amaçlamaktadır. Dolayısıyla da şimdiden Ortadoğu'da güçlerin yeniden konuşlanması sorunu ortaya çıkıyor. Zaten kaynayan kazan olan bölgede her türlü emperyalist hamlenin ise halklara daha büyük zulüm doğurduğu bilinmez değildir.

Başları dik, yumrukları sıkılı, bilinçleri önderdi!

Almanya: Nisan 2015'te Almanya ve TC işbirliğinde başlatılan ve Fransa, İsviçre ve Yunanistan'da da gerçekleştirilen operasyon ile ATİK ve Yeni Kadın üyesi 10 devrimci tutuklandı. Tutuklananların duruşmaları ancak 14 ay sonra 17 Haziran'da başlatılabildi.

10 ATİK'li 14 aydır tecrit altındaydı. 17 Haziran'da başlayan duruşmaya getirilme biçimi bunun en bariz örneği. ATİK'li tutuklular mahkemeye kadar aç bırakıldığı, ayaklarına zincir vurulmak istendiği, bu insanlık dışı uygulamaya ve baskıya karşı direndikleri için darp edildiği duruşma öncesi avukatların yaptıkları bir açıklama ile kamuoyuna duyuruldu. Devrimci tutsaklar başları dik, yüzleri güleç ve yumrukları havada sloganlarla mahkeme salonuna girdiler. Mahkeme saat 10.30 gibi başladı ve 18.00'de bitirildi. Mahkemede iddianame okundu ve tutsak avukatları iddianameye yönelik söz haklarını kullandı. Mahkeme 24 Haziran'da devam edecek.

10 ATİK'linin davasına, Türkiye'den HDP Eş Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**, HDP Milletvekili **Feleknes Uca**, sanatçı **Pınar Aydınlar**, CHP Milletvekili **Hilmi Yarayıcı**, Almanya Sol Parti Milletvekili **Nicole Gohlke** yanı sıra avukatlar **Özlem Gümüştaş**, Ercan Kanar, **Kazım Bayraktar**, Mahmut Şakar, **Kemal Toraman** ve Şule Recepoğlu ve Yunanistan ATİK Dayanışma Komitesi heyet olarak katıldı. ATİK'in çağrısıyla birçok parti ve devrimci, demokratik kurum

İstanbul'da Alman Konsolosluğu önünde dayanışma eylemi

İstanbul: PŞTA, Münih'te görülen duruşma sırasında, 17 Haziran'da, İstanbul'da eylem gerçekleştirdi. Eyleme Yeni Dünya İçin Çağrı da destek verdi. Almanya Konsolosluğu önünde bir araya gelen PŞTA'lılar, "**ATİK'li tutsaklar onurumuzdur**" yazılı pankart açtı. Konsolosluk önü TOMA ve çevik kuvvet ile kapatılınca konsolosluk önündeki cadde ortasında gerçekleştirilen eylem sonrası polis, eyleme katılanların çantasını aramaya çalışarak provokasyon girişiminde bulundu.

Münih'te mahkeme salonu önünde bir araya geldi. Yaklaşık olarak 600 kişinin katıldığı miting coşkulu oldu. Tutsaklara dönük saldırıları teşhir eden konuşmalar yapan heyet ve temsilciler, Almanya'nın 129 a/b anti-terör yasalarına dair önemli vurgu yaptılar.

"Devrimci iradeyi ve bilinci selamlıyorum"

Yüksekdağ, mitingde bir konuşma yaparak Almanya'da yargılanan 10 ATİK yöneticisinin, Türkiye ve Almanya'nın ortak laboratuvar davası olduğunu belirtti. Yüksekdağ, "*Mahkeme salonunda her koşulda direnen canlarımızın yüzlerini gördük. Onları Türkiye cezaevlerinden de biliriz. Zulme ve haksızlığa karşı her koşulda doğru bildiğini savunan ve arkasında duran irade ve cesareti gördük. Bugün yargılanan arkadaşlarımız şahsında bu devrimci iradeyi ve bilinci selamlıyorum*" dedi.

HDP Amed Milletvekili Feleknes Uca ve Yunanistan ATİK'le Dayanışma Komitesi de yaptığı açıklamalarda mücadelenin her alanda sürdürüleceğini, bu davanın sokakta kazanılacağını belirtti. Nürnberg ATİK Dayanışma Komitesi'ndeki Alman dayanışmacılar müzik dinletisi yaptı. Daha sonrasında ise Grup Umuda Haykırış sahne olarak devrimci marş ve türkülerini seslendirdi. Mahkeme salonu önünde tutsaklar için balonlar uçuruldu. Mitinge katılan kitle hep birlikte sloganlar atarak "**Hepimiz ATİK'liyiz, bizi yıldırılmazsınız!**" mesajını verdiler.

Mahkemenin sonunda tutsakların uygulanmak istenen uygulamaya ilişkin mahkeme "**Bu bizim irademiz dışında gelişti**" diyerek tekrarlanmayacağına dair söz verdi. Duruşma salonunda insanlık dışı uygulamayı dayatan polisler de mahkemeye "**Burası Bavyera! Buranın yasalarını biz belirleriz**" şeklinde yanıt verdi.

Bavyera/Münih eyaleti, ırkçı yaklaşımlarla çokça gündeme gelen bir bölge. Tutsaklar burada 1918'de kurulan Stadelheim Hapishanesi'ne gönderildi. Stadelheim Hapishanesi'nde 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı esnasında 140 bin insan öldürülmüştü. Hapishane duvarlarında "**Komünistlerin tümünü öldürüp, etlelerinden sucuk yapacağız**" yazılar hala duruyor!

Almanya silah satışında üçüncü

H. Merkezi: 2015 yılında Almanya, ABD ve Rusya'nın ardından en çok silah satan ülke oldu. İngiliz Jane's dergisinin, 2015 yılı silah satış raporuna göre, Almanya 4.78 milyar dolarlık (yaklaşık 4.2 milyar avro) silah sattı. Almanya'nın gerçekleştirdiği 4.78 milyar dolarlık silah satışına küçük silahlar ve mühimmatın dahil olmadığı yer aldı.

Rapora göre, Almanya'nın silah satışının yüzde 29'u Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerine gerçekleşti. En önemli silah alıcısı Suudi Arabistan olurken, Cezayir, Mısır ve Katar Almanya'dan silah alan ülkeler arasında ön sıralarda yer aldı.

Brezilya'da binlerce topraksız işçiden fabrika işgali

H. Merkezi: Brezilya'da binlerce topraksız işçi, tarım endüstrisinin sosyal, kültürel ve çevresel değerleri hiçe sayan üretim modellerine karşı toprak reformunun gerçekleştirilmesi talebiyle yürüttüğü mücadeleyi bir işgal eylemine dönüştürdü. Güney Bahia'da yer alan Macuri bölgesindeki Suzano Papel e Celulose fabrikası topraksız işçilerce işgal edildi.

Suzano çok uluslu şirketlerden oluşan grubun bir parçası ve bölgeye gelmesi ile beraber mevcut bitkisel

Devletin yeni üretim modellerine isyan eden işçiler eylemde!

çeşitliliği yok ederek okaliptüs üretimini dayattı. Bu nedenle birçok ürün bulunamaz oldu ve fiyatlar tavan yaptı. Bölgeyi besleyen Mucuri Irmağı tarihinin en düşük seviyesine geldi. Suzano şirketi sadece su kaynaklarını kurutmakla kalmıyor, aynı zamanda tonlarca kimyasal kullanımı nedeniyle su bitkilerinin ve canlılarının çeşitliliğinin yok olmasına sebep oluyor.

Her Şey "İştigakıyun" İçin-3

Düşman sessizliğe anlam vermeye çalışıyordu. Kendilerine karşılık veren silah yoktu. Artık devreye Kobra helikopterleri girebilirdi. Zira gerillalardan birinin pusu alanından çıkmış olma ihtimalini düşünüyorlardı. Korkudan yaklaşmak yerine tekniğe başvurarak bu ihtimali yok etmek istiyorlardı: hedefleri, tümünden imhaydı... Birbirinin savunması olarak iki Kobra helikopteri birkaç saat sonra, gece yarısı İnsan-sız Hava Aracı desteğiyle gelmişti alana. Onlar işlerini görürken, İHA arazide olası insan hareketliliğini keşfedip merkezden Kobralara koordinatlarını verecekti. Böylece kaçan bir gerilla varsa, imha olacaktı. Kobralar boğaz başta olmak üzere vadinin iç taraflarında düşmanın tehlike olarak gördüğü bütün yerleri A4 mermisi ve sahip olduğu tüm roket çeşitleriyle vurdu. Mercan vadisi, fazlasıyla tanık bu korkakça güç gösterisine. Ama geri çekilmek zorunda kalan yine düşman oldu. Gece saat ikiyi biraz geçen dakikalarda Kobralar midelerinde ne varsa kusmuşlardı ve hiçbir şey elde edemedi alanı İHA'ya terk etmişlerdi. İHA da iki buçukta bölgeyi terk etti. Şimdi sıra, pusuya yatan güçteydi.

Önlerini tarayarak ilerliyorlardı. Ancak gerillalara yaklaşmalarına rağmen karşılık görmeyince daha da rahat davrandılar. Ay ışığı önlerini görmeye de kolaylık sağlıyordu. Önce Sefkan yoldaşa ulaştılar. Sefkan, vücudunu tam olarak kontrol edemiyordu ancak bilinci yerindeydi. Açık gözlerle ve keskin bakışlarıyla düşmanını izlediğini gören subay irkildi ve ateş edip etmemede tereddüt etti. Sefkan yoldaşın gözlerinde hiç taviz yoktu. Gücü yetse düşmanın suratına tükürecek. Subay onu vurmaktan vazgeçti. Düşman unsurlarından biri onun sağlık malzemesine tekmeyi vurdu.

"Bunu boş verin, silahını alın yeter. Diğerlerine bakın!" dedi subay.

Yaklaşık on beş-yirmi metre ilerlediler ve iki metre arayla kan gölü içinde yatan iki gerillayı gördüler. "Bunlar ölmüş" dedi kontralardan biri. Subay hemen telsizine sarıldı ve gereken bilgileri verdikten sonra tekrar Sefkan yoldaşın yanına döndü. Sefkan aynı kararlı ve iddialı bakışlarıyla izliyordu düşmanını ama belli ki bünyesini zorlamıştı. Sanki bir şeyler yapmak istiyor gibiydi. Ama yanında ne bir silah, ne de başka bir şey vardı. Üzerinde taşıdığı tek silah, devrimci iradesiydi. Subay onun yaralarına dokundu. Sefkan irkildi ama ses çıkarmadı.

"Yaran ağır..." dedi subay.

Ses yok...

"Sana yardımcı olalım mı?"

Ses yok...

"Korkuyor musun?"

Ses yok...

"Sakin ol, korkma. Bak seni kurtarabiliriz.

İster misin?"

Ses yok...

"Bunun için bizimle konuşacaksın. Yaşamak istiyorsan anlaşmalıyız, yoksa ölürsün. Hıııı? Adın ne senin?"

Ses yok, karşılık yok, subayın konuşmasından sonra ortalık adeta sessizliğe gömülüyordu... "Konuşsana ulan!" diye bağırdı subay. Bunun üzerine Sefkan'ın ağzının oynadığını gördü ama bir şey algılamadı. Kulağını ağzına doğru yaklaştırmak istedi ve hafif eğildi. Bütün gücünü biriktiren Sefkan, bir bomba fırlatıcısına subayın suratına tükürdü. Neye uğradığını şaşırarak subay büyük bir darbe yemiş birinin rövansa hazırlık hırsıyla ayağa fırlayarak önce bir iki adım geri gitti. Sağ koluyla suratını sildi ve hasmına yürüdü:

"Ulan o... çocuğu! Yüzüme tükürürsün hıııı!"

Var gücüyle Sefkan'ı tekmeledi ta ki yanındaki onu omuzlarından kavrayana kadar:

"Sakin olun... Sakin olun komutanım. Bu ibne zaten elimizde, bize lazım olabilir..."

Bu son sözler subayı rahatlatmıştı. Birkaç derin nefes aldıktan sonra yeniden Sefkan'ın yanına yaklaştı ve bir şey hatırladı:

"Ulan o kadar dövdük anasını s... ses çıkarmadı hiç gördünüz mü? İbne dilini yuttu desem, can acısı dil tanımaz ki..." ve yeniden ona doğru eğildi. Sefkan'ın yaralarına artık büyük bir kinle daha güçlü basıyordu "bir şey hissetmiyon mu lan? Hıııı?"

Sefkan ses çıkarmamak için güçlü bir irade sergiliyordu. Sessizliği düşmana karşı etkili bir silah olarak işlev görüyordu ama dahası, bu önderinden öğrendiğiydi...

Saat neredeyse dörde geliyordu artık. Sefkan daha çok kan kaybetmiş olsa da subay istediği sonucu alamıyordu bir türlü. Bu defa, hem yaralarına basıyor, hem de onu düşürmek umuduyla sorular soruyordu:

"Söyle! Hııı! Bizimle anlaşacan mı lan?"

Sefkan'ın sessizliği subayda daha büyük bir hırsı koşulluyordu. Bu hırs gücünü yenilgi korkusundan alıyordu ve her işkenceci gibi, subay da yenilmekten korkuyordu. Artık ayağa kalkmış, silahının ucuyla Sefkan'ın ağır yaralarına basıyordu. Sefkan yoldaş tek başına milyonlarca ezilenin iradesini temsil ettiğini biliyordu. Karşıdaki cellatlar ise bir avuç sömürücüyü temsil ediyorlardı. Hiçbir güç Sefkan'ın iradesinden daha kuvvetli olamazdı. Bu kuvvete ihanet etmek aklına bile gelmiyordu.

Onun tek çabası, sonuna kadar düşmanına zarar vermektir ve şu an, düşmanına en büyük psikolojik şiddeti uyguluyordu. Ama yaralarına uygulanan basınç

artık ona dayatılmaz bir acı

hissettiyordu. Patladı, patlayacaktı...

Subayın barbarlığı karşısında aniden var gücüyle bağırma ihtiyacını hissetti. Bu çığlık boğazdan yankılanarak çevre köylere kadar ulaşmıştı. Subayın ümitlendiğinin aksine bu teslimiyetin değil, kararlılığın ve azmin çığlığıydı. Sefkan yoldaş bu çığlık sayesinde düşmana yeniden meydan okumanın gücüne erişmiş, takatsiz hali biraz da olsa toparlanmıştı. Gözlerindeki kararlı ve keskin bakışlarından kaybedeceğini anlamıştı subay. Sefkan onlar için teslim alınamaz bir iradeydi. Bu iradeyi yok etmenin bir tek yolu vardı subayın gözünde. Yenik düşmüş bir celladın acizliğiyle kleşine sarıldı ve namluyu doğrulttu. Sefkan zaferi kazanmış olmanın coşkusuyla slogan atmak istedi.

"Yaşa...."

Düşman buna bile tahammül edememişti... Son kleş sesleri de böyle inletmişti Mercan'ı... Artık 22 Ekim şafağı söktü, sökecekti...

Yeni doğan güneş, toprağa serpilen yeni tohumların yeşermesi içindi. Bu tohumlar ki, Dersim'de kök verecek ve Kaçkarlara, Gümüşhane'ye ve Toroslara dal budak salacak. Şimdi Mercan'a dikilen bayrağı daha ileriye taşımak için Artvin'den ve Ankara'dan, Kelkit'ten ve Erzincan'dan, Kayseri, Niğde, Mersin'den ve Türkiye ve T. Kürdistanı'nın diğer illerinden özgürlük mücadelesine akıp daha çok Sefkan, daha çok Yurdal, daha çok Ünallaşma zamanıdır. Devrimin üç kızıl oku yayından fırlamış, inandıkları yolda ilerlemiş, hiçbir anda halkına ihanet etmeden 21 Ekim'i teslim almaya çalışan gecenin kalbine saplanmayı başarmışlardı. Tıpkı on sekiz yıl önce aynı tarihte şehit düşen Özgür Kemal Karabulut gibi; tıpkı savaştıkları yerden kısa bir mesafe geride on beş yıl önce şehit düşen Yusuf Ayata ve altı yoldaş gibi...

Onlar Komünist Partinin sıra neferleri, Halk Ordusunun ölümsüzleri olarak tarihe kanlarıyla silinmez bir not düştüler. Halk, bu notu kurtuluş yolunun haritası olarak belleyecek ve mutsuzluk, kölelik, zulüm ve ölüm üretmekten başka bir işlevi olmayan bu devleti, kendi özgür iktidarını kurmak üzere paramparça edecektir. Bu yolda atılan her adımda bir de Sefkan'ın, Yurdal'ın ve Ünal'ın izleri vardı, vardır ve kurtuluşa dek olacak. Onlar kulakta sesi dinmez bir ant olarak durmaktadırlar. Onları yaşatmak, bu andı içerek yüreğe karışmasına izin vermektir: savaşmaktır devrim için, sosyalizm için ve elbette: "İştigakıyun" için... (Bitti)

(Dersim'den bir Partizan)

Sanata yaklaşımımız

Devrim perspektifimizi düşündüğümüzde ezilen, sömürülen, devrimden çıkarı olan kesimlerin bir arada devrim sürecinin örgütlenmesi için çok sesli, kültürlü sanat anlayışımızın bugünden yarına ışık tutması gerekir.

Tohum toprağa düştüğünde filizlenir, yağmur yağdığında nasıl boy verirse sanat da devrimci düşüncelerimizin halkla buluşmasında, onları anlamamızda ve yeni yaşamın örgütlenmesinde yol gösterici olur. Çünkü sanatın gerçek yaratıcılarının, halkın emeği vardır. İnsan kendini, doğayı tanımaya başladığı andan emeğine yabancı hale geldiği sürece değin ürettiği, geliştirdiği hiçbir şeyi sanat olsun amacıyla yapmadı. O, yaşamını idame ettirmek, daha rahat yaşamak için üretti. Acılarını ağıtlarla, sevgisini manilerle, özlemini uzun havalarla, neşesini davul zurna eşliğinde çektiği halaylarla gösterdi. **Sanat, yaşamın içinden ve onun parçası olarak günümüze geldi.**

Her türlü üretim faaliyetinde olduğu gibi sanatta da maddi koşullar belirleyicidir: toplumsal ilişkiler, maddi koşullar üzerinden şekillenir. İnsanların estetik beğenileri bunun sonucu olarak sanatçıların üretimleri de farklılık gösterir. Farklılığın nedeni üretilen sanatın hangi sınıfın yaşam tarzını, düşünüş biçimini sanatına yansıttığı, yansıtmak istediğidir. Halkın ürettiği sanatın özü toplumsal ilişkilerin bütünüdür. Sanatsal üretimleri de halkın yaşamının iz düşümleridir. Tıpkı Mahsunî Şerif'in "yoksulun sırtından doyan doyana, yiğit muhtaç oldu kuru soğana..." türküsüyle, "Biz Heybeli'de her gece mehtaba çıkardık..." sanat müziği ezgisinde olduğu gibi. Sadece müzik alanında değil resim, heykel, edebiyat... sanatın bütün dallarında yoksul emekçi halkın üretimleriyle burjuva sanatın ürettiği sanatın niteliği farklıdır. Örneğin burjuva bir ressamın çizdiği resimlerde doğanın bir kesiti fondan, görselden ibarettir. Halkın yaşamında ise doğa, yaşamın parçasıdır.

Devrimci sanat

Sanatın devrimci özü **niteliğinde** gizlidir. Beyler, ağalar, padişahlar tarihin tozlu sayfalarında kalırken Dadaloğlu, Pir Sultan Abdal, Neşet Ertaş... gibi sayısız ozan grevdeki işçinin halayında, eğlencesinde, acısında dilindedir. Halk denilen derya, kendini besleyen ırmakları asla unutmaz ve bilir ki deryaları oluşturan küçük ırmaklardır.

Emekçi yoksul halk sazında, sözünde, yazısında kendisine sahip çıkan sanatçıları yıllarca ürettikleriyle yaşatır. Özcesi sanat konusunda yetersiz olan halk değil devrimcilerdir. Sanatın önemini, mücadelemizin parçası olduğunu, gerekliliğini sürekli tekrarlamakla birlikte pratiğimiz, sanatın önemini kavramadığımızın göstergesidir. Sanatı mücadelemizin parçası olarak değil "araç" gördüğü-

müzdün, kurumsallaşmaktan uzak "ilgi"lerle, yer yer belli kişileri öne çıkartan pratiklerimiz bu konudaki politikasızlığımızın açık ifadesidir.

Sanat konusunda ülkenin içinde bulunduğu koşullar gözetilerek çok özel şeyler de ihtiyaç olmayabilir. En onulmaz anda, savaş süreçlerinde cephe kumanyası biten savaşçının tayını olur bir sanat eseri. Leningrad Senfonisi'nde olduğu gibi. Ünlü Leningrad çarpışmalarında savaşçılar düşmanın amansız saldırılarına; açlığa, susuzluğa Leningrad Senfonisi sayesinde direnir, düşmanı püskürtür. Çin devrimi öncesi ve sonrasında tiyatro toplulukları ÇKP'nin görüşlerini gezici tiyatrolar sayesinde halka taşır.

Sanat konusunda devrimi beklemek zaman kaybıdır. Ya da olanaksızlıkları gerekçe göstermek anlamsızdır. Zira sanat olanaksızlıklara meydan okuyarak halka ulaşmanın, halkın ilerici değerleriyle beslenmenin kaynağıdır. Genelde emekçi yoksul halkımız ekonomik koşulları nedeniyle ne sinemaya ne tiyatroya ne de konsere gidebiliyor. Yoğun ve bıkırtıcı çalışma temposunda ancak televizyon seyredabiliyor. Ama biz alternatifler yaratabiliriz. Faaliyet yürüttüğümüz alanın koşullarına göre; mahalle meclislerinde, yöre derneklerinde, kültür merkezlerimizde halka, halkla birlikte müzik dinletileri düzenleyip resim, gitar, bağlama, tiyatro kurslarıyla geniş kitlelerle buluşma, tanıma fırsatı yakalamış oluruz. Devrimci sanatı halkla birlikte yeniden estetize ederek halka ulaştırma fırsatını yaratabiliriz.

Belirli dönemlerde örgütlemiş olduğumuz kampanya çalışmalarının öncesi ya da sonrasında mahalle korolarının türküleriyle faaliyete başlayabiliriz. Kimi zamanlarda halka seslenmek için kaleme aldığımız onlarca bildiri yerine söz ve müziği bize ait olan marşlar, tiyatro gösterimleri vermeyi düşündüğümüz mesajı etkili bir biçimde halka ulaştırır. Devrimci sanat halkın unuttuğu kültürü yeniden harmanlayarak halkla buluşturur. Gezi İsyanı bunun en güzel örneğidir. Kadınlı erkekli barikatlar örülür, ortak sofralar kurulur, çatışma aralarında gitarlar, bağlamalar eşliğinde halaylar çekilir, halk türküleri yeni biçimlerde söylenir.

Devrimci sanatın yaratılması...

Sanat konusundaki yaklaşımımız devrim perspektifimizden bağımsız değildir. Devrimden çıkarı olan bütün ezilenlerin çok sesli, kültürlü sanat anlayışı yeni demokratik kültür ve sanatın mimarı olacaktır. Yeni demokratik sanat anlayışımızla tek tek bireylerden

geniş halkı kitlelerine kadar onu izleyenin, dinleyenin, görenin duygularına seslenerek zihinlerine ulaşır. Burjuvaziye karşı amansız mücadelede kolektif bilinci yükseltir.

Devrim perspektifimizi düşündüğümüzde ezilen, sömürülen, devrimden çıkarı olan kesimlerin bir arada devrim sürecinin örgütlenmesi için çok sesli, kültürlü sanat anlayışımızın bugünden yarına ışık tutması gerekir. Sanatın değer yargıları, ölçütü proleter kültür ve yaşamı yorumlama biçimidir. Yeni kültür ve sanat anlayışı karşısında sorumluluklarımızı gününbirlik yaklaşımlarla yerine getirebilecek gibi değildir. Bugünden oluşturulacak halk korolarıyla senfonileri, skeçlerle tiyatro toplulukları, folklor ekipleriyle dans gösterilerimizle halkla ait olanı yeniden, proleter sanat anlayışıyla estetize ederek geliştirebiliriz.

Elbetteki devrimci sanattaki proleter bilincin elçisi sanatçılardır. Sanatın burjuva sınıfın tekelinden çıkarılıp proletaryanın hakim olduğu bir çalışma alanı haline gelmesinde sanatçıların da etkisi olacaktır. Sanatı opera salonlarında, gösteri merkezlerinde, galerilerde burjuva sınıfın beğenisine sunulacak nesneleştirilmesi sanatçıların da burjuva sınıfının değer yargılarını, beğenisini ölçüt almasına, kendisini o sınıfın bakış açısıyla şekillendirmesine neden olur. Bu nedenle sanatın elit kesime hitap eden tarzına karşı alternatif geliştirmek zorundayız. Halkın kültürel çeşitliliğini proleter bakış açısıyla harmanlayarak devrimci sanatçıları yetiştirmek önümüzdeki görevlerden en önemlisidir. Proletaryanın öncü ideolojisiyle kültür merkezleriyle yarının sanat akademilerinin basamağı olacak şekilde kurumsallaşmanın adımlarını atmamızdır.

Sanat insanın özünün toplamıdır

Halkın öncüsü olan devrimciler insanın özünü nesneleştirip, kendisine yabancılaştırılmasına karşı mücadele ediyoruz. O zaman devrimci sanatın yaratılmasında, insanın özüne ulaşılmasında var olan sanatsal üretime eleştirel biçimde inceleyerek yeniden estetize etmeli, ulaşabileceğimiz kitlelere ulaştırmamızdır.

Sanatın içsel olarak, burjuva düşünüş biçiminden arınma, dışsal olarak egemenlere karşı isyan etmeye kararlı kitlelerin savaşı olduğunu anlatmalıyız. Yaratacağımız devrimci sanatın gecenin ardından nasıl gün doğuyorsa adaletsizliklerin de bir gün son bulacağı, zorbalığın ölümünü de göreceğimiz gibi ışığın ve mucizelerin doğuşunda göreceğimizi haykırmalıyız. (**Bir ÖG okuru**)

Paramaz ve yoldaşları “Ne mutlu halkı için şehit düşene”

2014 yılında Kobanê’de Suphi Nejat Ağırnaslı’nın (Paramaz Kızılbaş) şehit düşmesiyle birlikte Türkiye Devrimci Hareketi’nde yeni bir tartışma konusu daha açıldı. Birçok hareket Türkiye’deki devrimci hareketin tarihini 1920 yılında Mustafa Suphi ve arkadaşları tarafından kurulan TKP ile başlatmaktayken, TKP’den daha önce kurulan Sosyal Demokrat Hınçak Partisi pek bilinmemekteydi.

Özellikle Ermeni Soykırımı’nın 100. yılı dolayısıyla yapılan çalışmalar ile gündeme giren Hınçak Partisi ve onun idam edilen 20 önderi bugün daha geniş kamuoyu tarafından bilinmekte, hakkında kitaplar yayınlanmaktadır.

Neredeyse 100 yıl boyunca TDH’nin gündemine girmemesi ise ayrıca özeleştirilmesi gereken bir konudur. Türkiye’deki devrimci-demokrat güçlerin büyük oranda Kemalizm ile hesaplaşmamış olması bunda en büyük paya sahiptir. Örneğin Mustafa Suphi ve arkadaşları herkes tarafından sahiplenilirken, Paramaz ve arkadaşları son yıllarda tartışma konusu olmaya başladı. Bunun önemli bir sebebinin ise azınlıklara karşı bakış açısındaki şovenizm olduğudur.

Mustafa Suphi TKP’si bizden gibi görürken Paramaz’ın Hınçak Partisi “başkalarının” tarihi gibi algılanmaktadır. Bu şoven bakış açısı TDH’yi büyük oranda etkileyen ve hala etkilemeye devam eden Kemalizm ile bir türlü hesaplaşamamanın bir sonucu olmuş, bu da devletin niteliğini anlayamama gibi sonuçlar doğurmuştur.

Ermeni Soykırımı ve 20’ler

Türk sermayesi büyük oranda azınlık mallarının talan edilmesi ile oluşmuştur. 20. yüzyılın başına kadar Osmanlı toplumunda sermaye, azınlık diye nitelendirilen Ermeni, Rum ve Yahudilerin elinde bulunmaktayken, 20. yüzyılın başlarında iktidara gelen İttihat ve Terakki Partisi ile durum tersine dönemeye başladı.

Balkan Savaşları’nda aldığı büyük yenilginin ardından Osmanlı, büyük oranda Anadolu’ya sıkışmış bir devlet halini aldı. Buna çözüm olarak İttihat kadroları, ulus devlet inşa etmenin temellerini atmıştır. Böylece geride kalan topraklar elde tutulabilecek, bunun için de bu topraklarda yaşayan uluslar bir şekilde yok edilecekti. Bunlardan gerek toplumsal yaşamda gerekse de ekonomide en etkin konumda olanlarından biri 2 milyona yakın nüfusu ile Ermenilerdir. Ermenileri yok etmek ve sermayelerine el koymak için kapsamlı bir soykırım operasyonuna girişen egemenler, soykırımın ilk ayağı olarak **24 Nisan 1915**’te Er-

meni aydınlarının gözaltına alınıp idam edilmesini planladı.

Ermeni aydınlarına dönük gerçekleşen bu saldırının bir parçası ise Paramaz ve 19 Hınçak kadrosuna dönük gerçekleştirilen operasyon oldu. 1914 yılının yaz aylarında Paramaz ve 19 arkadaşı, 1913 yılında Romanya’da düzenlenen Hınçak Partisi’nin 7. Kongresinde İttihatçıların önemli kadrolarından Talat Paşa’ya suikast yapma kararı aldıkları gerekçesi ile gözaltına alınıp tutuklandılar. Operasyon bir ay sürer ve Hınçak Partisi’nin birçok kadrosunun da aralarında olduğu 120 kişi gözaltına alınır. Yapılan soruşturma ve araya giren rüşvet aracılığı ile bunlardan bir kısmı serbest bırakılırken 20’ler idam cezasına çarptırılır.

Gözaltına alındıktan sonra günlerce cezaevlerinde işkenceli sorgularda kalan 20’lerin mahkemesi, 10 Mayıs 1915 tarihinde başlamış ve toplamda 17 gün sürmüştür.

Mahkeme heyeti bağımsız bir Ermenistan kurmak için silahlı mücadeleye giriştikleri, böylece Osmanlı’nın toprak bütünlüğünü bozmayı amaçladıkları iddiası ile 20’leri idam cezasına çarptırmıştır. Mahkeme boyunca sadece Ermeni halkı için mücadele etmediklerini haykıran Paramaz ve yoldaşları, amaçlarının bu topraklar üzerinde yaşayan her ulusun özgürlüğü olduğunu, bunun da tarihsel hakları olduğunu savundular.

“Ölüm her yerde aynıdır”

17 gün süren mahkemenin ardından Paramaz ve 19 yoldaşı, 27 Mayıs’ta idama mahkûm edilir. Bu tarih aynı zamanda Ermenilere dönük tehcir kararının çıkarıldığı tarihtir. Böylesine bir “tesadüfle” idama mahkûm edilen 20 Ermeni devrimci, 15 Haziran günü getirilir Beyazıt Meydanı’na. İdam

sehpasına başı dik bir şekilde gelen Paramaz; “**Yoldaşlar yiğitçe başımız dik gideceğiz ölüme**”, “**Siz, sadece bizim vücudumuzu yok edebilirsiniz, fakat inandığımız fikirleri asla, yaşasın sosyalizm**” sloganları eşliğinde idam edilir. Arka arkaya idam edilen devrimcilerden Yervant; “**Ölüm her yerde aynıdır, ne mutlu halkının kurtuluşu için şehit düşene**” diyerek asılır.

20’lerin idam edilmesinin ardından Ermeni halkı tehcir adı altında yüzyılın soykırımına uğratılarak katledilir. Paramazlardan yıllar sonra Amed zindanlarında, dar ağaçlarında, faşist kuşatmalarda katledilen Denizler, Mahirler, İbolar aslında bu direniş geleneğinin devamcısı olduklarını göstermişlerdir.

“*Siz, sadece bizim vücudumuzu yok edebilirsiniz, fakat inandığımız fikirleri asla, yaşasın sosyalizm*” diyerek darağaçlarına yürüyen devrimci Hınçak Partisi’nin önder kadroları Paramaz ve 19 yoldaşı 101 yıl önce, Ermeni ulusu başta olmak üzere Süryaniler, Rumlar, Keldaniler... için ölüm ve soykırım fermanları verildiği zamanlarda, 15 Haziran 1915’te idam edildi.

H. Merkezi: 10 Ekim 2015 tarihinde 103 kişinin yaşamını yitirdiği TC-DAİŞ işbirliğinde yapılan Ankara Katliamı'na dair İçişleri Bakanlığı'nın savunması tepki çekti.

Gar saldırısında yaşamını yitiren **Gökmen Dalmaç**'ın kardeşi Gökçen Kara'nın İçişleri Bakanlığı'na açtığı 300 bin TL'lik tazminat davasına Bakanlık'tan katliamı reddeden bir savunma yapıldı. İstenen tazminat için bakanlık "Bu tip

İçişleri, Ankara'yı katliamdan saymadı!

olaylarda sembolik meblağlar ödenir, bu miktar 'haksız zenginleşmeye' yol açacaktır" diyerek tazminat ödenmemesine karar verilmesi istendi.

Katliamı sahiplenen ifadeler kullanılan savunmayla bakanlık tarafından, "Bu dava dayanaktan yoksundur, ortada bir ihmal yoktur" denilirken, davanın reddi ile birlikte yargılama giderleri ve vekâlet ücretinin de davacı üzerine bırakılması talep edildi.

8 ESP'li tutuklandı

H. Merkezi: Gözaltı ve tutuklama operasyonları kapsamında 15 Haziran sabahı İstanbul'da gerçekleştirilen ev baskınlarıyla gözaltına alınan ve 17 Haziran günü tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen ESP'li-lerden 8'i hakkında tutuklama kararı verildi.

Ağırlıklı olarak Gazi Mahallesi'nde düzenlenen cenaze törenleri ve anma yürüyüşleri gerekçe gösterilerek gözaltına alınan ESP üyeleri "örgüt üyeliği" ve "örgüt propagandası" yapmak iddiasıyla tutuklandılar.

Haber Nöbeti, ödülünü ÖGC'ye devretti

H. Merkezi: Özgür Gazeteciler Cemiyeti (ÖGC) tarafından tutuklu gazeteciler ve basın üzerindeki baskılara dikkat çekmek amacıyla "Haber alma hakkıma dokunma" sloganıyla her hafta gerçekleştirilen "Tanıklık Günleri" eylemi, ikinci haftasında devam etti.

Diyarbakır Adliyesi önünde düzenlenen etkinliğe DİHA, JİNHA, Özgür Gün TV, Pel Yapım, Azadiya Welat, KJA dergisi çalışanları, birçok gazeteci ve avukat katıldı. Tutuklu DİHA muhabirlerinin fotoğraflarını taşıyan gazeteciler, "Tutuklu gazetecilere özgürlük" pankartı açtı. Eylemde Haber Nöbeti ekibine verilen "Günter Wallraff Eleştirel Gazetecilik Ödülü"nü Sûr'da bulunan binaları zarar gören Özgür Gazeteciler Cemiyeti'ne devredildi.

Gezi direniş kuşağının liselileri isyanda!

İstanbul Erkek Lisesi'nde düzenlenen mezuniyet töreninde konuşan okul müdürü **Hikmet Konar**'a tepki olarak öğrencilerin sırtını dönmesiyle ülke genelinde liselerde eylemler başladı. İstanbul Erkek Lisesi öğrencilerinin müdürün öğrencilere yaklaşımları ve mezuniyet törenini okulun geleceğini boşa düşürecek şekilde düzenlemesi, liselileri böyle bir eylem yapmaya teşvik etmişti.

Yaklaşık bir sene önce İstanbul'daki bazı liselerin okul müdürlerinin direkt olarak Milli Eğitim Bakanlığı'ndan atanması kararı alınmasıyla beraber, AKP hükümeti yandaşlarını liselere müdür olarak atamaya başladı. Daha öncesinde özellikle "köklü" liselerde okul müdürleri, o okulun müdür yardımcılarında veya öğretmenlerinden seçilirken bu uygulamayla beraber üstten atanan müdürler okulların başına geçti. Bu müdürler tamamen AKP'nin dindar-kindar nesil yaratma hayalinin bir parçası olarak okullara gönderildi.

Daha önce okullarda düzenlenen ilerici diye nitelendireceğimiz, konferans ve etkinlikler bu müdürler tarafından yasaklandı, bunların yerine kendi kafalarına göre düzenledikleri katılımın zorunlu olduğu gerici etkinlikler düzenlendi.

İstanbul Erkek Lisesi'nde olaylar böyle gelişirken hızla Türkiye'nin dört bir yanındaki liselerde de benzer eylemsellikler düzenlenmeye başladı. Büyük oranda liselerin açıklama yayımlayarak katıldığı bu eylemler, son yıllarda liselere dönük ya-

pılan baskı politikalarının bir yansıması oldu.

Özellikle de 4+4+4 olarak adlandırılan eğitim modelinin uygulamaya geçirilmesi ile birlikte dindar-kindar nesil projesinin önemli bir adımı atılmış oldu. Bu modelle beraber öğrenciler büyük oranda imam hatiplere mahkum edilmiş, çoğu lise ise imam hatiplere çevrilmiştir. Liseliler cephesinde ise bu büyük oranda tepki ile karşılanmış, bir öfke birikmişti.

Son süreçte gelişen bu eylemler liselerin büyük oranda, AKP şahsında devletle olan çelişkilerin gün yüzüne yansımasıdır. Çünkü Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın her fırsatta dile getirdiği 3 çocuk söylemi, geniş bir genç nesil yaratarak iş gücünü ucuzlatma amacı, gençliğin geleceksizliğe mahkum olmasına sebep oldu. Aynı zamanda öğrenciler iki ayırım arasında bırakıldı. Anadolu liselerine gidemeyen öğrenciler imam hatip ve meslek liseleri arasında tercih yapmak zorunda bırakıldı. İmam hatipe gidecek liseliler büyük oranda AKP'nin dindar-kindar neslinin bir parçası olmaya zorlanırken, meslek lisesine gidenler ise ucuz işçi gücü olarak piyasada sömürünün en vahşi biçimiyle karşı karşıya bırakıldı. Bunların dışında kalan demokrat olarak nitelendirebileceğimiz liseler ise müdürler aracılığıyla devre dışı bırakılmaya çalışıldı. Özellikle siyasi faaliyet yürüten liselilerin idarepolis işbirliği ile tehdit edilmesi, öğrencilerin ailelerinin polis tarafından aranması buna verebileceğimiz örneklerdendir.

Şu anda büyük oranda demokrat olan liselerin öğrencilerinin katıldığı eylemin zamanla diğer liselere de yayılması ihtimal dahilindedir. Liselerin yaz tatiline girmesi ile eylemlerde azalma görünme ihtimali bulunsa da, yaşanan kaynmanın daha büyük isyanlara dönüşebilme ihtimali geçerliliğini koruyor. Kim bilir belki de liselilerin Gezi'si kapıda beklemektedir!

“Onur Haftası’nın renklerini nefret kültürüyle boğamayacaklar”

İstanbul: Bu yıl **7. Trans Onur Haftası** etkinliklerinin 13-19 Haziran tarihleri arasında “**Direniş ve Barış**” teması ile gerçekleştirileceği İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği tarafından duyuruldu.

Türkiye, bu yıl ABD’nin Florida eyaletinin Orlando şehrinde Pulsa Kulübü’nde LGBTİ’lere yönelik gerçekleştirilen bu katliamın öfkesiyle Onur Yürüyüşlerine hazırlanırken, bu kez bu katliamcı ve tecavüzcü örgütten ilham alan, devletin erkek desteğini de her daim arkasında gören dernekler birbiri ardına nefret açıklamaları gerçekleştirdiler. Geçtiğimiz yıl olduğu gibi bu yıl da Ramazan ayını bahane eden gerici, faşist gruplar DAİŞ’ten aldığı güçle basın açıklamaları yaptılar.

Müslüman Anadolu Gençliği ile **Alperen Ocakları** 19 Haziran’da yapılacak Trans Onur Yürüyüşü’nü ve 26 Haziran LGBTİ Onur Yürüyüşünü engelleyeceklerini ve saldıracaklarını ilan ettiler. Her ne kadar LGBTİ’lerin kendileriyle birlikte olan Alperen Ocakları üyelerinin listelerini açıklayacaklarını duyurmasının ardından Alperen Ocakları geri adım atsa da ne Valilik ne de Emniyet Müdürlüğü LGBTİ’leri hedef alan açıklama ve saldırılar hakkında herhangi bir işlem gerçekleştirmede. Aksine Valilik yürüyüşleri yasaklandığını açıklarken polis ise bugünle özel hazırlık yaparak yürüyüşün gerçekleştirileceği İstiklal Caddesi’ni abluka yaptı. Tabii ki bu abluka LGBTİ’ler içinde, yanlış anlaşılma olmasın, gerici faşistler üzerlerine alınmasın!

Gökkuşağı bayrakları yakıldı

Ancak bu yasak ve tehditlere karşın İstanbul LGBTİ Derneği ve birçok kurum yasağı dinlemeyeceği açıkladı. 19 Haziran günü tüm sokakları yürüyüş öncesinde kapatan polise rağmen kitle, İstanbul

LGBTİ Dayanışma Derneği önünde biraraya geldi. LGBTİ örgütlerinin temsilcileri ile Av. Eren Keskin, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı ile görüşerek, polis ablukasının kaldırılmasını istedi. Görüşmelerin ardından toplanma noktasında basın açıklamasına başlandı. Basın açıklaması sırasında polis tarafından gazetecilerin bir kısmı darp edilerek sokağın dışına çıkarıldı ve kalkanlarla kitle dağıtmaya çalışıldı. Kitlenin dağılmaması üzerine gaz bombası ve plastik mermilerle saldırı oldu. Polis kafe ve barlarda oturanlara da saldırırken İstiklal Caddesi’nde 50 kişilik bir grubun tekbir getirerek yürüyüş yapması dikkat çekti. Faşist grup tarafından gökkuşağı bayrakları ateşe verildi. Diğer taraftan Mis Sokak’ta tekrar toplanan kitle tarafından “**Neredesin aşkım, buradayım aşkım**” sloganları atılırken bir kez daha polis saldırısı gerçekleşti. Mis Sokak’ta bulunan kafelere giren polis, içeride bulunan herkesi darp etti ve terör estirerek sokağı tamamen boşalttı.

Trans Onur Yürüyüşü için hazırlanan açıklamada “**6 yıl üst üste düzenlenen ve kamu düzeni adına hiçbir sorun yaşanmayan Trans Onur Yürüyüşü devlet ve gerici grupların işbirliği ile terörize edilmiş, hafta organizasyonunda görev alan arkadaşlarımız hedef haline getirilmiştir. Toplumda yaratılan nefret kültürü ile saldırıların zeminini hazırlanmış ve medya aracılığı ile LGBTİ’ler açık hedef haline getirilmiştir**” denildi.

Orlando Katliamı protestoları

H. Merkezi: Orlando katliamı DAİŞ eliyle yurtseverlere, devrimci ve demokrat kesimlere, kadınlara ve LGBTİ’lere yönelik saldırıların bir devamıydı. Nitekim katliamdan sonra Türkiye’de de LGBTİ’lere yönelik saldırılar tırmanışa geçti ve Onur Yürüyüşlerine katliam çağrıları yapıldı. Trans Onur Yürüyüşü’ne hazırlık yapılırken birçok ilde Orlando katliamı protesto edildi, yaşamını yitirenler anıldı.

Ankara: 14 Haziranda Kuğulu Park’ta, Orlando’da yaşamını yitirenler anıldı. Anmaya LGBTİ aktivistleri, kadın örgütleri ve birçok kurum katıldı. 14 Haziran günü biraraya gelen homofobi ve transfobi karşıtları mum yakarak, trans ve gökkuşağı bayrakları açarak Orlando’da yaşamını yitirenleri andı. Anmaya YDK, Pembe Hayat, Kaos GL Derneği, Liseli ve Üniversiteli LGBTİ katılarak konuşma yaptı.

İzmir: Eğitim-Sen LGBTİ Komisyonları ve KESK ayrı ayrı yaptıkları açıklamalarla Orlando katliamını kınadı, dayanışma çağrısı yaptı.

Mersin: Mersin Kadın Platformu’nun çağrısıyla düzenlenen basın açıklamasına transfobi, homofobi, bifobi karşıtları katıldı. 7 Renk LGBT Derneği’nden Fırat Varatyan’ın okuduğu basın açıklamasında, “**ABD Orlando’da gay bar Pulse’da yaşanan katliamın bir kez daha LGBTİ camiasının karşı karşıya olduğu nefretin küresel boyutlarını göz önüne serdi**” dedi.

Adana: Homofobi karşıtları Orlando katliamına yönelik saldırıları kınamak için Adana İnönü Parkı’nda Adana Kadın Platformu çağrısıyla “**Homofobi yıkılacak, direnen renkler kazanacak!**” demek için bir araya geldi.

Antakya: Kaws Kuzah Antakya LGBTİ’lerin de katıldığı nefret karşıtları “**Meydanlar katliam ve ölüm diyenlere karşı, özgürlük isteyenlerin olacaktır!**” dedi.

Antep: 17 Haziran ZeugMadi’nin çağrısıyla homofobi, bifobi ve transfobi karşıtları Antep’te bir araya geldi. Eylemde “**Yüzyıllardır LGBTİ’lere yapılan nefret, saldırı, ezme, hor görmelerin karşısında eşit, özgür ve onurlu bir yaşam talep ediyoruz**” denildi.

Cins bilincimizi İvana'dan, öfkemizi Orlando'dan alıyor, zılgıtlarla özgürlüğe yürüyoruz!

Orlando'da DAİŞ'in LGBTİ'lere yönelik saldırısının sonucunda 50 kişinin katledilmesinin ardından "Ankara katliamından tek farkı nefretin yöneldiği yer mi, yoksa kurbanın yönelimi mi?" demiş Pembe Hayat yazarı Çayan Azadi. Cevap ise oldukça açık ve net.

Heteroseksist sistemin dışına çıkanları en başından beri yok sayan, şiddetin türlü hallerine maruz bırakan ve katledenler, Orlando'da iş başındaydılar. Hem de "Biz buradayız" haykırışlarının en fazla duyulacağı günler-Onur Haftası yaklaşırken... Üstelik bunun devamı, yaşadığımız topraklarda toplumun "hassasiyetleri" gözetilerek (!) 19 Haziran Trans Onur Yürüyüşü ve 26 Haziran LGBTİ Onur Yürüyüşü'ne yönelik Valilik yasakları ile geldi.

Geçtiğimiz sene de aynı gerekçe öne sürülerek yasaklanan Onur Yürüyüşü'ne polis saldırmış, LGBTİ'ler kaybedecek bir şeylerinin olmadığını farkındalığıyla sokakları zapt etmişlerdi. Evet, kaybedecek bir şey yok! Yaşam alanlarımızın kısıtlandığı, yok sayıldığımız, nefret cinayetlerinin hedefi olduğumuz sürece de olmayacak!

Bir takım nefret söylemleri...

Diğer yandan Alperen Ocakları yaptığı açıklamayla Müslüman Anadolu Gençliği ise LGBTİ'lere yönelik linç kampanyası başlatarak göz dağı vermeye çalıştılar. "Biz her şeyi göze aldık, direkt yürüyüşü engelleyeceğiz" diyen Alperen Ocakları ve "Onursuz sapıkları yürütmüyoruz" diyen Müslüman Anadolu Gençliği, en kaba haliyle homofobi, transfobi ve bifobi tanımlamış oldular.

Yeni Akit gazetesi ise Orlando Katliamı'nın ardından "Sapkın eşcinsellerin gittiği bar" ifadelerini kullanırken Onur Haftası'na dair "Her türlü ahlaksızlığın sergilendiği, Batı ve emperyalist ülkelerce de desteklenen bu tür organizasyonlarda toplumun değer yargılarına karşı, gayri ahlaki ve edep sınırlarını zorlayan sapıklık, teşhir, çıplaklık gayet normal bir şeymiş gibi sergilenirken, insanımızın DNA'ları ile de resmen oynanmakta" şeklinde açıklama ve linç kampanyasına destek verdi.

Alp Eren'i sevir, sevmeye de devam edecek!

Valilik tarafından verilmeyen izinle beraber her iki yürüyüşe polis saldırısı ve beraberinde sivil faşist saldırıları kuvvetle muhtemelken Onur Haftası'nın tarihini hatırlatmakta fayda var. Fayda var çünkü, Onur Haftası dikensiz gül bahçelerinin içinden doğmadı! Bugünkü benzer koşulların var olduğu 1969 yılında Stonewall Inn adlı barda baskı, şiddet ve ayrımcılığa dayanamayan eşcinseller ayaklanmış, kendileri üzerinde baskı kuran polisi bara hapsedmiş ve 4 gün boyunca sokaklarda çatışmış, eylemler yapmıştı. Böylesi bir direnişten doğan Onur Haftası'nın tehditlerle, katliamlarla durdurulamayacağı, önlenemeyeceği açıktır. Heteroseksist sistem en başından beri Alp'in Eren'i sevmesini engellemeye çalışıp nefret üretmesine karşı Alp, Eren'i sevmeye devam ediyorsa bu direnişin, var olma mücadelesinin en büyük kanıtıdır.

Unutmamak gerekiyor ki...

Homofobi, transfobi ve bifobi erkek egemen zihniyetin kendisinden olmayan herkesi yok etme yöntemidir. İkili cinsiyet sistemine sıkıştırılmış, erkek egemenliği altında süren bir yaşamda kadınlar nasıl özgür değilse LGBTİ'ler de aynı oranda özgür değiller.

Tıpkı dünyanın bir ucundan kalkıp Kobanê'ye savaşmaya gelen açık lezbiyen kimlikli enternasyonalist savaşçı İvana Hoffmann gibi, kurtuluşun tek başına olmadığını biliyor, kararlılık ve cesaretimizi ondan alıyor ve herkesi gökkuşağını büyütme çağırıyoruz! Çünkü LGBTİ'lerin özgür olmadığı

dünya kadınlar için de özgür değildir!

Evimize dönmeyeceğiz, yüzünüzü güldürmeyeceğiz!

12 Haziran'da Orlando'da yaşanan katliamı; Suruç'tan, 10 Ekim'den tanıyoruz. Amed'den, Adana-Mersin'den, Sultanahmet'ten, İstiklal Caddesi'nden biliyoruz! "Savaş karşıtı" olduğunu söyleyen ama savaşı rant haline getiren devletlerin -en çok da AKP'nin- beslediği DAİŞ çetelerinin her renege, her güzelliğe, her gülüşe düşman olduğunu biliyoruz. Tıpkı efendileri olan devletler gibi...

Bu saldırının tam da Onur Haftası dönemine denk gelmesi LGBTİ'lere verilen bir mesajdır. Elde edilen haklarla, mücadelenin her alanında görünür hale gelmeleriyle, egemenlerin korkulu rüyalarından biri olan LGBTİ'ler, Orlando Katliamı ile sindirilmeye, evlerine geri döndürülmeye çalışılıyor.

Ama hayır, evimize dönmeyeceğiz, yüzünüzü güldürmeyeceğiz!

Gökkuşağımızı karanlığa boğmaya çalışanlara karşı...

Gökkuşağımızı karanlığa boğmaya çalışanlara karşı sokaklarda olacağız! Çünkü bizler, erkek egemen sistemi temellerinden sarsmak istiyoruz ve bunun yolunun da sokaklarda olmaktan geçtiğini biliyoruz.

Bu yüzden çağrımızdır:

Erkek egemen sistemi temellerinden sarsmak için hepimiz bir ucundan tutup beslediği homofobiyi, transfobiyi, bifobiyi ve ikili cinsiyet sistemini sarsmaya, zılgıtlarımızla özgür günleri kurmaya, Onur Yürüyüşü'ne!